

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัด

กำแพงเพชร

รัชดาภาณุจันน์ ไยดี

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออก
เสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัด
กำแพงเพชร

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัด

กำแพงเพชร"

ของ รัชตกาญจน์ ใยดี

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

(ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร
ผู้วิจัย	รัชดากาญจน์ ไยดี
ประธานที่ปรึกษา	ดร.ทำรงลักษณ์ เอื้อนครินทร์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ, การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 10 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 แผน 2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 บท 3) แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงจำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) คะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	THE READING ALOUD SKILL DEVELOPMENT BY USING PHONICS EXERCISES OF GRADE 4 STUDENTS AT BANNONTAROD SCHOOL, KAMPHAENGPHEET PROVINCE
Author	Ratchadakan Yaidee
Advisor	Tamronglak U-nakarin, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in English - (Plan B), Naresuan University, 2022
Keywords	Exercises, Phonics reading, English word

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) create the efficiency phonics exercises at the level of 80/80 and 2) compare the students' reading skill between pre-learning and post-learning taught by phonics exercises. The samples were 10 students in Grade 4 students of Bannontarod School and were selected by purposive sampling in semester2, 2022. The research instruments were as follow; 1) 10 lesson plans with phonics exercises 2) 10 units of phonics exercises and 3) reading aloud examination for 30 questions. Data were analyzed by the use of mean, standard deviation, and one sample T-Test.

The research results were found that

1) The efficiency of phonics exercises was 80.30/82.00 that was higher than the level of 80/80

2) The average English post-test reading score of Grade 4 students was significantly higher than the average of pre-test reading score criteria at 0.05 level of significance.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.ทำรงลักษณ์ เอื่อนครินทร์ ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของการค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ Dr.Henry Yuh Anchunda ผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก และนางสาวสุกานดา หาญสุริย์ ครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน จังหวัดกำแพงเพชร ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จนทำให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ครบถ้วนและมีคุณค่า

กราบขอบพระคุณ นายเกษิณท์ ยุทธนะพลากร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโนนตารอด เป็นอย่างสูง ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยทำการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน ขอขอบคุณบุคลากรทางการศึกษาทุกท่าน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านโนนตารอด ในการทำการวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศและผู้สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

รัชดาภาณุจน์ ไยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุณูปการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	6
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	8
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ.....	13
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิกส์.....	16
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	23
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ	24
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	27
บทที่ 4 ผลการวิจัย	29
ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟ นิกส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80	29
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์.....	32
บทที่ 5 บทสรุป.....	35
สรุปผลการวิจัย.....	35
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม.....	38
ประวัติผู้วิจัย	87

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงคะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบทและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ตาราง 2 แสดงคะแนนหลังเรียนและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง.....	31
ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80	32
ตาราง 4 แสดงคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้งและค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการสอบ แต่ละครั้ง	33
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์.....	34
ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์	47
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์.....	50
ตาราง 8 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียง.....	52
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียง.....	54

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดการอ่าน
ออกเสียงก่อนเรียน.....56

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบทดสอบวัดการอ่าน
ออกเสียงหลังเรียน.....58

ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน.....60

ตาราง 13 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบัน เป็นโลกที่การสื่อสารมีความสำคัญ หากสามารถสื่อสารกับผู้คนได้มากเท่าไร จะสามารถเพิ่มโอกาสหรือทางเลือกในด้านต่างๆมากขึ้น ทั้งการติดต่อเพื่อค้าขาย การติดต่อเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรม การติดต่อเพื่อเจรจาและการติดต่อเพื่อจะสื่อความหมายหรือกระจายข่าวสารไปให้กว้างไกล ดังนั้นผู้คนจึงเรียนรู้ที่จะสื่อสารกันมากกว่าภายในประเทศ และตัวกลางในการสื่อสารของคนบนโลกนั้นคือ ภาษาอังกฤษ (*ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร*, 2557) นอกจากนี้ สถาบันสอนภาษาอังกฤษ Engduo Thailand (ม.ป.ป) ยังกล่าวอีกว่า ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญในทุกๆด้านในโลกปัจจุบัน และ ภาษาอังกฤษอยู่รอบๆตัวเรามากขึ้นเรื่อย ๆ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น จึงเป็นการเพิ่มโอกาสดีๆในชีวิต ทั้งเรื่องการทำงาน การศึกษา วัฒนธรรม รวมถึง ผู้คน ยิ่งรู้มากเท่าไรก็ทำให้เข้าใจ และมีโอกาสที่มากขึ้นได้มากเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกช่วงชั้น เพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างและส่งเสริมศักยภาพในการคิดของตัวผู้เรียน ให้สามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและมีความสามารถ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: น. 220) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประชากรของประเทศเพื่อพัฒนาประเทศต่อไป

ได้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาหนึ่งในสี่ทักษะภาษาอังกฤษ คือ การอ่าน โดยการอ่านออกเสียงมีความสำคัญและเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ เนื่องจากการอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ยิ่งปัจจุบันเป็นยุคของ "ข่าวสารข้อมูล" การอ่านยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต (สถาบันไทยศึกษา จุฬาฯ Institute Of Thai Studies, Chulalongkorn university, 2562) รวมไปถึงดันแคน (Duncan, 2022) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านออกเสียงควรเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวันของเด็กทุกคน แต่อย่างไรก็ตามนักวิชาการไทยพบว่ามีเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษอยู่หลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยและมีเสียงจำนวนหนึ่งที่คล้ายกับเสียงภาษาไทย คนไทยจึงใช้เสียงของภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษซึ่งไม่ถูกต้อง การใช้เสียงภาษาไทยแทนมักทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือบางครั้งความหมายของคำก็เปลี่ยนไปเลย (ชุมศักดิ์ มัชฌิมจันทร์, 2547 อ้างอิงใน ธัญลักษณ์ คำพรหม, 2561) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนได้รับรู้ข่าวสารที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ จากการสังเกตในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

พบว่าปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียน คือ นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถพูดคำศัพท์และฟังแล้วเข้าใจว่าคำศัพท์คำนั้นแปลว่าอะไร แต่เมื่ออยู่ในรูปของตัวอักษรแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สามารถอ่านออกเสียงและแปลให้เข้าใจได้ สังเกตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีการอ่านออกเสียง นักเรียนมักจะมีความกังวลเนื่องจากทำกิจกรรมไม่ได้ หรือได้ไม่ดีเท่าที่ควรและผลคะแนนทักษะด้านการอ่านที่น้อยกว่าทักษะด้านอื่นๆ

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีแนวคิดในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยการใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ โดยเทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่เริ่มจากการรู้จักการออกเสียงของแต่ละตัวอักษร นำไปสู่หลักการผสมเสียงและการออกเสียง ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้เอง และสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงได้ด้วยตนเองผ่านการทำซ้ำๆ ยิ่งนักเรียนฝึกการผสมเสียงมาก จะทำให้นักเรียนสามารถจำการออกเสียงแต่ละตัวอักษรได้แม่นยำขึ้น จนนำไปสู่พื้นฐานการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการอ่านมากขึ้น จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านและทำให้เกิดองค์ความรู้ต่างๆตามมา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในยุคสมัยนี้ที่การพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นเรื่องสำคัญ (โฟนิกส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน, ม.ป.ป.) นอกจากนี้คูลเบิร์ต (Culbert, n.d.) ได้กล่าวว่าโฟนิกส์เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้การอ่านของเด็ก เมื่อเด็กๆ รู้จักตัวอักษรและเสียงที่พวกเขาใช้ พวกเขาก็พร้อมที่จะใช้หน่วยการเรียนรู้เหล่านี้เพื่ออ่านคำและประโยคง่ายๆ จนนำไปสู่การสร้างทักษะการออกเสียงที่แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังมีผลงานวิจัยของ วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนา น้อย รอดชู (2563) ที่สนับสนุนว่าการสอนแบบโฟนิกส์จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้ โดยคณะวิจัยได้ศึกษาผลของการใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยที่ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ ผลวิจัยของ พิมภรณ์ พวงชื่นและ วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) ค่าดัชนีประสิทธิผลการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.67 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.71 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 อีกทั้ง ตวงรัตน์ แซ่จง (2564) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์

และผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อทราบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. เพื่อทราบผลลัพธ์ของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
3. เพื่อได้แนวทางให้ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปปรับประยุกต์ใช้แก้ปัญหาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชรที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 10 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษและการอ่านสะกดคำศัพท์พื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ 1 พยางค์ 2 พยางค์ และ 3 พยางค์

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 12 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการทดลอง

โรงเรียนบ้านโนนตารอด ตำบลเกาะตาล อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกำแพงเพชร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ คือ สื่อการเรียนการสอน ใช้ฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญต่อการอ่านแบบโฟนิกส์ โดยใช้ความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร นำมาประกอบกันเพื่อการอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างเป็นระบบและเข้าใจง่าย ซึ่งใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10 คน โดยจะมีเนื้อหาสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของแผนการเรียนรู้แต่ละแผน

2. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ซึ่งสามารถวัดได้จากการใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบปฏิบัติเป็นรายบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 2.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 2.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
 - 2.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 2.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
 - 3.2 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.1 ความหมายของการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์
 - 4.3 ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์
5. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคมเศรษฐกิจการเมืองการปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.1 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
5. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
6. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย
7. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

8. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
9. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
10. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
11. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.4/1	ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่าย ๆ ที่ฟังหรืออ่าน
ตัวชี้วัด ป.4/2	อ่านออกเสียงคำ สะกตคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าใจ จังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน
ตัวชี้วัด ป.4/3	เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน
ตัวชี้วัด ป.4/4	ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.4/1	พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
ตัวชี้วัด ป.4/2	ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่าย ๆ
ตัวชี้วัด ป.4/3	พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอความช่วยเหลือใน สถานการณ์ง่าย ๆ
ตัวชี้วัด ป.4/4	พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และครอบครัว
ตัวชี้วัด ป.4/5	พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรม ต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.4/1	พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
ตัวชี้วัด ป.4/2	พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวตามที่ฟังหรืออ่าน
ตัวชี้วัด ป.4/3	พูดแสดงความคิดเห็นง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด ป.4/1	พูดและทำท่าประกอบอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/2 ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา

ตัวชี้วัด ป.4/3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด ป.4/1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

ตัวชี้วัด ป.4/2 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด ป.4/1 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตัวชี้วัด ป.4/1 ฟังและพูด/อ่านในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ป.4/1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: น. 220-243)

งานวิจัยในครั้งนี้ เน้นสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ส่วนของมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยผู้วิจัยให้ความสำคัญกับ ตัวชี้วัดที่ 2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ระบุความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึงแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

แบบฝึกเสริมทักษะ คือ เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริม

ทักษะพื้นฐานโดยกำหนดขั้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนไปแล้วเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ (แบบฝึกเสริมทักษะ, 17 พ.ย. 2562)

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น โดยกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในแบบฝึกนั้น จะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนไปแล้วทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะมากขึ้น และทำให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้ (บุญนำ เกษี, 2556 อ้างอิงใน มาธวี กันทะสอน, 2564)

มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University, 2022, October 20) ได้ระบุความหมายของแบบฝึก (Exercise) ไว้ว่า แบบฝึกหัด คือ งานที่ให้ผู้เรียนได้เขียนเพื่อฝึกฝนสิ่งที่กำลังเรียนรู้

แบบฝึกหัด คือ เครื่องมือที่จะช่วยเพิ่มทักษะ ทบทวน และฝึกฝนให้เด็ก ๆ ได้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และยังเป็นสิ่งที่คุณครู หรือผู้ปกครอง สามารถนำมาประเมินความรู้ของเด็ก ๆ ได้ว่ามีความเข้าใจในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการต่อยอดส่งเสริม ให้กับเด็ก ๆ ต่อไป (แบบฝึกคืออะไร เลือกอย่างไรให้เหมาะกับเด็ก, 20 กันยายน 2564)

นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ริชาร์ดส์ (Richards, 2017, January 21) ได้กล่าวไว้ว่าแบบฝึกหัด คือ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนทำโดยใช้ความรู้ที่มีอยู่หรือฝึกฝนเพื่อความรู้ใหม่ โดยจะเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียน

จากนิยามทั้งหมดที่กล่าวไปข้างต้น จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึงแบบฝึกหัดที่ครูให้นักเรียนทำเพื่อใช้ในการฝึกฝนและพัฒนาตนเองระหว่างการเรียนการสอนหรือพัฒนาด้วยตนเองหลังการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนโดยจะต้องใช้ระยะเวลาและความต่อเนื่องในการพัฒนาและฝึกฝน

2.2 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

ลักษณะแบบฝึกเสริมทักษะ คือ ต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีรูปแบบที่ทันสมัย สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความต้องการที่จะฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ เป็นลักษณะของแบบฝึกทักษะซึ่งใช้ได้กับทุกรายวิชา ในส่วนของแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะของผู้ศึกษาจะมีลักษณะที่ดีดังนี้

1. คำสั่ง ชัดเจนและคำชี้แจงใช้คำที่เข้าใจง่ายและไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจและศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ
2. เน้นการฝึกซ้ำ ๆ
3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
4. ระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน
5. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสม

6. สร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้นที่อยากกระทำกิจกรรมโดยทุกครั้ง เมื่อจบการฝึกให้การเสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูดหรือเขียนให้กำลังใจ ในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป

7. มีการวัดและประเมินผลหรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว (แบบฝึกเสริมทักษะ, 17 พ.ย. 2562)

แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และพัฒนาการของเด็ก
2. เนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ไปแล้ว เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป
3. เนื้อหาที่ต่อยอดจากความรู้เดิมที่เด็กมี เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์
4. ไม่เฉลยคำตอบให้เด็ก แต่เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ฝึกกระบวนการคิดต่าง ๆ ความจำ ความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์
6. ฝึกสังเกต แยกแยะ และส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
7. กิจกรรมในแบบฝึกหัดมีความยากและง่ายควบคู่กันไป
8. กิจกรรมสนุก มีหลากหลายรูปแบบ ทำลายความสามารถของเด็ก ๆ
9. คำชี้แจง คำสั่ง หรือคำอธิบาย ใช้ภาษาที่เด็กเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน และไม่ยาวเกินไป
10. มีรูปภาพและสีสรรที่สวยงาม เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ความสนใจของเด็ก ๆ
11. มีตัวอย่างประกอบ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ
12. วิธีการประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมที่เด็กได้ทำระบุไว้อย่างชัดเจน (แบบฝึกคืออะไร เลือกยังไงให้เหมาะกับเด็ก, 20 กันยายน 2564)

แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีนั้น ครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่ง่ายเหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย มีคำสั่ง คำอธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นานและที่สำคัญมีความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (แบบฝึกเสริมทักษะ, 4 มิถุนายน 2560)

บุญเขต ชุมพล (2563) ได้สรุปจากสิ่งที่ศึกษาและระบุว่า แบบฝึกเสริมทักษะ ควรเหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของผู้เรียนและควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และมีคำแนะนำที่ชัดเจนแบบฝึกควรฝึกจากง่ายไปหายาก มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจทำลายความสามารถ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

กมลรัตน์ แก้วใจบุญ (2559, น.19) ได้สรุปจากสิ่งที่ศึกษาและระบุว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรเป็นแบบฝึกสั้นโดยมีการฝึกหลายๆ ครั้งและมีหลายรูปแบบ การฝึกควรฝึกเฉพาะเรื่องเดียว และควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้วมีค ำชี้แจงสั้นๆ ใช้เวลาเหมาะสม เป็นเรื่องที่ทำหายให้แสดงความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์

นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลจากเว็บไซต์ทวินเคิล (Twinkl, 2020) ได้กล่าวว่า แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่ดี ประกอบด้วยคำแนะนำ ชุดคำถามพร้อมพื้นที่ให้นักเรียนบันทึกคำตอบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยจะใช้เพื่อเป็นการฝึก หรือการวัดผลก็ได้ รวมไปถึงยังสามารถให้คะแนนที่บ่งบอกถึงความก้าวหน้าของนักเรียนได้

สรุป ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรจะต้องเหมาะสมกับวัย เหมาะสมกับระยะเวลาที่มีให้ในการทำแบบฝึกหัด มีคำสั่งและคำอธิบายที่เข้าใจง่าย และควรจะไม่จากง่ายไปยากโดยที่เนื้อหาจะต้องเป็นเนื้อหาในส่วนที่เรียนมาแล้วเท่านั้น และจะต้องมีความต่อเนื่องกันโดยต้องทำซ้ำเพื่อพัฒนาด้านต่างๆที่ต้องการ

2.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลักในการสร้างดังนี้

1. ต้องยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละวัย ต้องคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ แรงจูงใจของนักเรียน
2. ต้องตั้งจุดประสงค์ในการฝึกว่าต้องการฝึกเสริมทักษะใด เนื้อหาใด ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร
3. แบบฝึกเสริมทักษะต้องไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป คำนึงถึงความสามารถของเด็กและต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
4. ต้องศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียน
5. แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีคำชี้แจง และควรมีตัวอย่างเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจมากขึ้น และสามารถทำได้ด้วยตนเอง
6. แบบฝึกเสริมทักษะควรมีหลายรูปแบบ หลายลักษณะ เพื่อจูงใจในการทำ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่ามีจำนวนไม่มาก
7. ควรมีรูปภาพประกอบที่สวยงามเหมาะสมกับวัยของเด็ก
8. ควรใช้ภาษาสั้น ๆ ง่าย ๆ ไม่ว่าจะป็นเนื้อหาหรือคำสั่ง
9. ควรมีการทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ก่อนนำไปใช้จริง
10. ควรจัดทำเป็นรูปเล่ม ซึ่งสามารถเก็บรักษาได้ง่าย นักเรียนสามารถนำมาทบทวนก่อนสอบได้ (แบบฝึกเสริมทักษะ, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, น. 145-146 อ้างถึงใน จิราพร บุคตีอ้วน, 2564, น. 24-25) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการโดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น จะนำแบบฝึกเสริมทักษะไปใช้อย่างไรในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้างจะต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในข้อ 2
5. สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะในแต่ละแบบฝึกหัด จะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างเอกสารอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายค าตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างเอกสารอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดเป็นตอนเป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกเสริมทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพแบบฝึกเสริมทักษะ และคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

เฉลิมพล ถิ่นละออ (2561: น. 29) ได้ศึกษาถึงหลักการสร้างแบบฝึกแล้วได้สรุปว่า การสร้างแบบฝึกนั้นผู้สร้างต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกที่สร้างต้องหลากหลายรูปแบบ สร้างจากง่ายไปหายาก ตรงตามจุดประสงค์ที่สร้างแบบฝึก มีความถูกต้องห้ามผิดพลาด ควรจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า เพราะแบบฝึกควรทำหลังจากผู้เรียนได้เรียนบทเรียนในเรื่องนั้น ๆ จบบททันทีและที่สำคัญเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกเสร็จแล้วควรมีเฉลยให้นักเรียนได้ตรวจความถูกต้องในทันทีด้วย

สรุป หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ คือ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาหลักจิตวิทยา เพื่อหาแนวทางการสร้างแบบฝึกที่จูงใจให้นักเรียนได้ทำโดยไม่เบื่อ และเกิดความรู้สึกรักอยากทำ หลังจากนั้นกำหนดคำสั่งหรือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทำในแบบฝึกหัดที่ชัดเจน และตรงตามเนื้อหาวิชาที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วโดยจะต้องคำนึงถึงความยากง่ายสำหรับนักเรียนคนนั้นๆ และรูปแบบกิจกรรมที่ได้เขียนลงในแบบฝึกจะต้องมีความหลากหลาย รวมไปถึงตัวอย่างหรือความรู้เล็กน้อยก่อนทำใบงานเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และให้นักเรียนเห็นแนวทางการทำจากตัวอย่าง กรณีนี้จะมีประโยชน์มากกับนักเรียนที่ไม่เข้าใจคำสั่งของแบบฝึก

2.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2535,น. 173-175 อ้างถึงใน สุภาวดี หวังชาลาบวร, 2560, น. 5-6) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก สรุปคือ เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ช่วยเสริมให้ทักษะคงทนโดยการฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการ ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง ขณะเมื่อเด็กทำแบบฝึกจะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันท่วงทีส่วนการจัดแบบฝึกเป็นรูปเล่มจะทำให้เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อ รวมทั้งช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนตนเองได้อย่างเต็มที่ช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ

ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น

และพรพรหม อัตตวัฒนากุล (2547: น. 23 อ้างถึงใน อัครพน อนันต์, 2563, น. 12) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะ พัฒนา

ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน และการฝึกแต่ละทักษะนั้นควรมีหลายแบบ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อ และนอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังมีประโยชน์สำหรับครูในการสอน ทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของเด็กและเห็นข้อบกพร่องในการเรียน เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงได้ทันเวลาที่ ช่วยทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดี

นอกจากนี้ ปิยฉัตร ศรีสุราช (2561) ได้ศึกษาถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วสรุปเป็นคำพูดของตนเองไว้ว่า แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อตัวของเด็กและครู ซึ่งเด็กจะเกิดความชำนาญและมีทักษะที่ดีได้นั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและแบบฝึกทักษะจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ แสวงหาคำความรู้ใหม่ๆ เกิดความสนุกกับเนื้อหา ยิ่งไปกว่านั้น แบบฝึกทักษะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการเรียนของนักเรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับครูผู้สอนซึ่งทำให้ทราบพัฒนาการทางทักษะนั้น ๆ ของนักเรียนและเห็นข้อบกพร่องในการเรียนซึ่งจะได้แก้ไขปรับปรุงในทันทีอันมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ในสาระนั้น ๆ

สรุป ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ มีด้วยกันหลายประการแต่จะสามารถแยกเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากแบบฝึกทักษะเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ครูผู้สอนและนักเรียน แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนในเรื่องของการมีเครื่องมือที่สามารถเป็นผู้ช่วยฝึกฝนนักเรียนและยังสามารถวัดผลนักเรียนได้ไปพร้อมกัน และประโยชน์สำหรับนักเรียนคือสามารถฝึกฝนและพัฒนาตนเองได้ไปเรื่อย ๆ โดยไม่ต้องกังวลว่าต้องรอครูเพียงอย่างเดียว สามารถฝึกฝนและศึกษาต่อไปได้เลย รวมไปถึงการฝึกฝนยังเป็นไปอย่างสม่ำเสมอหากนักเรียนทำอย่างสม่ำเสมอ ถือเป็นฝึกฝนวินัย การแสวงหาความรู้และการพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองไปด้วย

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ

ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้
ลลิตา ทองรัตน์ (2563: น. 21) การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ ความสามารถในการถอดรหัสคำภาษาอังกฤษและพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจนถูกต้องและคล่องแคล่วเกิดจากการฝึกฝนจนกระทั่งสามารถกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ

นอร์ดควิสต์ (Nordquist, 2020) ได้กล่าวไว้ว่าการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ การกระทำในลักษณะการพูด โดยจะมีแบบแผนการสะกดเกิดขึ้นเพื่อให้ออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องแต่ในภาษาอังกฤษ มีคำที่ไม่ได้สะกดตามเสียงด้วย

Pronunciation หรือ การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ คือ การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะไม่ออกเสียงตามตัวสะกด 100% ดังนั้นเราจึงต้องฝึกฟังเจ้าของภาษาออกเสียงที่ถูกต้อง หรือฝึกอ่านคำอ่านออกเสียงในพจนานุกรม เพื่อให้เราสามารถปรับปรุงการออกเสียงของเราและลงน้ำหนักเสียงได้อย่างถูกต้อง (Pronunciation การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ, 19 สิงหาคม 2563)

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลจาก สุธามาศ คชรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร (2557: น. 7-8) ที่ได้ศึกษาถึงความหมายของการออกเสียงภาษาอังกฤษแล้วได้สรุปไว้ว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ วิธีที่บุคคลเปล่งเสียงออกมาตามลักษณะการผสมเสียงของภาษาใดภาษาหนึ่ง เข้าเป็นคำและจากคำ

เป็นประโยชน์ โดยมีการเน้นเสียงหนักเบา การลงทำนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นเสียงถ้อยคำ การจัดช่วงทำนองจังหวะ ลีลาท่าทาง การสื่อด้วยสายตา และการแสดงออกต่างๆ ซึ่งวิธีการออกเสียงเหล่านี้ได้รับการยอมรับและสามารถเข้าใจได้ง่าย

สรุป ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การกระทำที่เปล่งเสียงออกมาจากการสะกดคำศัพท์ โดยการสะกดจะมีทั้งที่อยู่ในรูปแบบและที่นอกเหนือจากรูปแบบ ซึ่งจะสามารถศึกษาตามรูปแบบได้และต้องใช้หลักการสังเกตและจดจำเพื่ออ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ได้ตรงตามรูปแบบโดยจพต้องดูในเรื่องของการลงสูง-ต่ำ เสียงหนัก-เบา เสียงต้น-เสียงปลายด้วย

3.2 วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียง หรือ Reading aloud ไม่เท่ากับ การอ่านออกเสียงที่เน้น Phonic การ Pronounce ของเด็ก แต่จะเป็นการให้ผู้สอน อ่านออกเสียงบทความ เนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนฟังและคิดตาม ด้วยการให้ "คำถามประกอบการอ่าน" ตัวอย่างเช่น ใช้ What does that word mean? เมื่อเจอคำศัพท์ใหม่ และใช้อธิบาย การยกตัวอย่างคำให้ง่ายลงด้วยที่มีความหมายเหมือนกัน ใกล้เคียงสัมพันธ์กัน Why is that happening? ใช้ถามเมื่อเกิดประเด็นที่เป็นใจความในเนื้อเรื่อง หรือใช้การเช็คความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านด้วย What this sentence mean? เป็นต้น เทคนิคนี้ผู้สอนจะต้องเตรียมตัวในการอธิบายเพิ่มเติมเพื่อขยายความเข้าใจให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย และเคลียร์ที่สุด แต่จะแลกมาด้วยทัศนคติที่ดีขึ้นของผู้เรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษแน่นอน เพราะเขาจะไม่รู้สึกว่าการอ่านมันยากเกินไปเนื่องจากเขามีครูคอยช่วยอ่านไปด้วยกัน (*Teaching Reading by Reading aloud!*, 26 กุมภาพันธ์ 2565)

ข้อมูลจากเว็บไซต์ British Council ประเทศไทย (30 พฤษภาคม 2560) ได้แนะนำถึงเคล็ดลับไม่ลับฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ไว้ว่า

1. หาแรงจูงใจด้วยเกมต่างๆเช่นใช้บัตรคำที่มีภาพประกอบ สวยงาม
2. กระตุ้นด้วยความสนุกสนานอ่านบทเพลงซ้ำๆหลายรอบแล้วจึงสอนร้องเพลง
3. สร้างความสนใจด้วยการเขียนคำศัพท์บนกระดาษแล้วให้ลูกอ่าน สลับกับการอ่านของคุณ
4. เมื่อคุณพาลูกไปเที่ยวหรือไปซื้อสินค้าตามห้างสรรพสินค้า ก็ชี้ชวนให้ลูกอ่านออกเสียงป้ายโฆษณาต่างๆ
5. ขณะที่คุณทำอาหารชวนลูกมาร่วมกิจกรรมด้วยให้เขาช่วยหยิบวัสดุ ส่วนประกอบของอาหารที่อยู่ในรูปกล่อง ซอง ห่อ หรือขวด โดยให้เขาอ่านออกเสียงก่อนหยิบมาส่งให้คุณ
6. ก่อนนอนคุณให้ลูกหยิบหนังสือเล่มโปรดจะเป็นการ์ตูน หรือหนังสือภาพ หนังสือเรียนก็ได้ทั้งนั้น มาอ่านออกเสียงกัน เพราะการอ่านมีทั้งอ่านออกเสียงและอ่านในใจ คุณควรฝึกให้เขาอ่านออกเสียงก่อนในวัยเด็ก
7. คุณควรมีบอร์ดติดไว้ที่ใดที่หนึ่งของบ้านในทุกๆวันคุณเขียนคำศัพท์ วลี ประโยคสั้นๆไว้แล้วให้ลูกคุณได้อ่านออกเสียงให้ฟังทำเสมอๆ
8. ให้ลูกฝึกอ่านหัวข้อข่าวภาษาอังกฤษที่เป็นประโยคสั้นๆง่ายๆ หรืออ่านคำศัพท์ที่รู้จักจากข่าว

9. คุณมีแผ่นฉลากเล็กหรือแผ่นโน้ตข้อความ วลีสั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษ ติดตามตู้เย็น หรือตู้ เสื้อผ้า กระจก ฝาผนัง เพื่อสื่อสารระบุบางเรื่องในขณะที่คุณจะไม่อยู่บ้าน

10. สร้างแรงเสริมให้ลูกของคุณโดยให้คำชมทุกครั้งไม่ควรติหรือตำหนิแต่ใช้คำพูดว่า แม่ว่าคำนี้อ่าน... แบบนี้ใช้มั้ยไหนเราลองช่วยกันตรวจจากคอมพิวเตอร์หรือดิกชันนารีดูซิ เป็นต้น

การอ่านออกเสียง (Reading aloud) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ โดยมีวิธีปฏิบัติในการพัฒนาการอ่านออกเสียง ดังนี้

1. Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปดังนี้

1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง

1.2 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.3 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่ละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ ถ้า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)

1.4 นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน

2. Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไป เสมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลข ลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 1,11,21,31,41, 51 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่ผู้เรียนคนใด ถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่ หรือ เปลี่ยน Chain-number ใหม่

3. Reading and Look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยใช้วิธี อ่านแล้วจำประโยคแล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้นๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

4. Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้ อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

5. Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง ทั้ง stress / intonation / cluster / final sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงสิ่งที่ต้องการ จะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป (เทคนิคการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Skills), 5 ตุลาคม 2557)

รวมไปถึงบทความที่ว่า เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก สอนไงดี (9 กันยายน 2563) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ทำให้เรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ เรียนไม่ทันในชั้น หากเด็กยังเด็ก

อ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ไปเรื่อยๆอาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย หรือมีทัศนคติที่ไม่ดี และอาจเกลียดภาษาอังกฤษไปเลยทีเดียว คุณพ่อคุณแม่ทำอย่างไร คุณครูต้องสอนอย่างไร เกย์ ซู พินเนล (Gay Su Pinnell) และ ไอริน ฟานทัส (Irene Fountas) ศาสตราจารย์ชาวอเมริกันด้านการศึกษา ได้ทำการศึกษาวิจัยและสอนผู้ที่มีปัญหาในการอ่านมากกว่า 25 ปี ท่านทั้งสองมีความเห็นว่า หากเด็กไม่มีปัญหาทางกายภาพด้านสมอง การที่เด็กอ่านไม่ออกนั้นส่วนใหญ่เกิดจากลักษณะการสอนอ่านที่ยังไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม ผลจากการวิจัยของ พินเนล และฟานทัส ในการแก้ปัญหาเด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก คือการสอนให้รู้จักเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวก่อนเป็นอันดับแรกและสอนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร และนี่เป็นการสอน โฟนิคส์ นั่นเอง เสียงของตัวอักษร เช่น ตัวอักษร p มีเสียงเป็น เพอะ ส่วนความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร หมายถึง ตัวอักษรซึ่งอาจเป็น ตัวอักษรตัวเดียว 2 ตัว หรือ 3 ตัวมีเสียงอย่างไร เช่น p มีเสียงเป็น เพอะ, h มีเสียงเป็น เฮอะ แต่ ph ออกเสียงเป็น เพอะ (ออกเสียงเหมือนตัวอักษร 'f')

สรุป วิธีการสอนเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นมีหลายวิธีมากมาย ซึ่งแต่ละวิธีจะเน้นไปที่การฝึกฝนและการเรียนรู้เพื่อให้รู้พื้นฐานและแนวทางการทำ แล้วทำซ้ำๆไปจนจำได้ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ใหม่ และหนึ่งในวิธีการสอนจากทั้งหมดนั้นคือ การสอนแบบโฟนิคส์ที่เรียนรู้จากพื้นฐานของเสียงของตัวอักษรก่อนแล้วนำมาใช้เพื่อให้เข้าใจหลักการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยเลือกในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียน

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบโฟนิคส์

4.1 ความหมายของการอ่านแบบโฟนิคส์

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (2565) ได้กล่าวไว้ว่า โฟนิคส์ Phonics เป็นวิธีการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่านภาษาอังกฤษได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคนิคการสอนโฟนิคส์จึงได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะกับกลุ่มเด็กเล็กและกลุ่มผู้เริ่มต้นหัดเรียนภาษาอังกฤษ โฟนิคส์จึงกลายเป็นวิชาที่เกิดขึ้นมาใหม่ โดยคำว่า Phonics มาจากรากศัพท์คือ คำว่า Phone ที่แปลว่า เสียง และ -ics ที่แปลว่า วิชา หรือความรู้ เมื่อนำมารวมกัน Phonics จึงมีความหมายว่า The Study of Sound วิชาที่มุ่งเน้น “ การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร ”

สินธุมาส อินนันชัย (2562) ได้ศึกษาถึงความหมายของการอ่านแบบโฟนิคส์แล้วได้สรุปเป็นความหมายของตนเองว่า โฟนิคส์ คือ ระบบเสียงในภาษาที่มีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้น ๆ โดยจะมีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนในการออกเสียงเหล่านั้นโดยผู้เรียนต้องจดจำอักขระที่เป็นสัญลักษณ์ของเสียงและตัวอักษรแต่ละตัว และสามารถนำไปประสมกันเพื่ออ่านเป็นคำ

Phonics คือ วิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยถอดรหัสเสียง "เขอะ" และ qu ออกเสียง "เขอะ" จากนั้นเรียนรู้ที่จะนำเสียงมาผสมให้เป็นคำ เรียกว่า blending เช่น c a t ผสมได้ว่า "เขอะแอะ ที แคท" เป็นต้น (ทีมงานมีความรู้ดี ๆ เกี่ยวกับ Phonics มาฝากค่ะ..., 11 ตุลาคม 2562)

โฟนิคส์ (Phonics) คือ วิธีการเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง (Phoneme) และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร (Grapheme) เข้าไว้ด้วยกันเพื่อผสม

เป็นคำ โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก รวมไปถึงโฟนิกส์ (Phonics) ถือเป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ โฟนิกส์จะเน้นไปที่เสียงของแต่ละตัวอักษร (Letter Sound) รวมถึงความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรต่างๆ เพราะเมื่อรู้จักเสียงของตัวอักษรแล้ว เด็ก ๆ หรือผู้ที่ต้องการเริ่มต้นอ่านภาษาอังกฤษก็จะสามารถใช้เสียงของพยัญชนะต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการ “ถอดรหัส” (Decode) ผ่านการประสมเสียง Letter Sound หรือที่เรียกว่า “Blending” เพื่ออ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ หรือคำที่ไม่คุ้นเคยได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก (Twinkl, 6 สิงหาคม 2564)

Phonics โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและ การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว เช่น ตัว “c” จะออกเสียง “k” และการสอนเด็กที่จะแยกเสียงตัวอักษรเพื่อผสมคำ เช่น เสียง k, a, t สร้างเป็นคำว่า CAT ซึ่งการสอนแบบนี้อ้างอิงมาจาก “synthetic phonics” สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของชาติเจ้าของภาษานั้น Synthetic Phonics คือเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนเรื่องเสียงของพยัญชนะและสระตลอดจน “การออกเสียง” อย่างถูกต้อง และ “การสะกดคำ” อย่างมีประสิทธิภาพ (Admiedu, 29 กันยายน 2563)

สรุป การอ่านแบบโฟนิกส์ คือ วิธีการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร และ เสียง ด้วยการเชื่อมหน่วยเสียงและสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงเหล่านั้นหรือตัวอักษร และใช้เสียงพื้นฐานของตัวอักษรนั้นๆ ในการผสมและอ่านออกเสียง

4.2 ความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์

สินธุมาศ อินันชัย (2562) ได้ศึกษาถึงความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์แล้วได้สรุปเป็นไว้ว่า โฟนิกส์เป็นวิธีสอนอ่านวิธีหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องตัวอักษร มีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ วิธีโฟนิกส์ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และนักเรียนกลุ่มเสียงต่อปัญหาการอ่าน เพราะเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์รูปแบบค าพูดกับรูปแบบค าเขียน และเป็นวิธีที่กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้ระบบเสียงในภาษาซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการกระบวนการอ่าน

แม้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ (Phonics) จะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่ก็ถือว่าเป็นวิธีที่ใหม่สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่คุ้นเคยกับการใช้วิธีเรียนแบบจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ หรือ Whole Word Approach เนื่องจากมักจะเห็นผลเร็วกว่า และหลายคนเห็นว่าการอ่านแบบโฟนิกส์นั้นยุ่งยากซับซ้อนเพราะต้องมีการแยกเสียงและประสมเสียง ทำให้ใช้เวลานานกว่าที่จะอ่านเป็นคำได้ แต่อย่างที่เราทราบกันว่าคนเรานั้นสามารถจำคำศัพท์ได้จำกัด โฟนิกส์จึงกลับมาได้รับความนิยมอีกครั้งเพราะถือเป็นวิธีการเรียนที่วางรากฐานทางภาษาที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ หลักการออกเสียงและสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนนำไปต่อยอดได้ (Twinkl, 6 สิงหาคม 2564)

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านแบบโฟนิกส์ไว้ว่า เมื่อเด็กๆ แยกและถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ จากนั้นผสมเสียงรวมเป็นหนึ่งคำศัพท์ ทักษะโฟ

นิกส์ที่สำคัญมากตรงนี้ จะส่งผลให้เด็ก ๆ ต่อยอด การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ไต่ ๆ ในระบบโฟนิกส์ได้ ซึ่งศัพท์โฟนิกส์เบื้องต้นมีมากถึง 1,200 คำ

นอกจากนี้การอ่านโฟนิกส์นั้นสำคัญ เพราะภาษาอังกฤษนั้นมีระบบการสะกดคำที่ค่อนข้าง ซับซ้อน ฉะนั้นเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้การอ่านนั้น การสอนเด็กให้รู้จักภาพใหญ่ของหน่วยเสียง ตัวอักษรอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้เด็กสามารถผสมคำศัพท์ที่ซับซ้อนได้ การเรียนออกเสียง ภาษาอังกฤษ Phonics จะทำให้เด็ก ๆ สามารถ “decode” หรือ ถอดรหัสตัวอักษรสู่ระบบเสียงของแต่ละตัวอักษรได้ ซึ่งทักษะนี้จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะช่วยเสริมทักษะการอ่านแม้เป็นคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็น มาก่อน การเรียน Phonics จึงเปรียบเสมือนก้าวแรกของการเรียนภาษาอังกฤษ หากเด็กเริ่มต้นจาก วิธีที่ผิด การแก้ไขภาษาอังกฤษในตอนที่เราโตขึ้นก็จะยากขึ้นไปอีก เริ่มให้ลูกเรียน Phonics ตั้งแต่วันนี้ งานวิจัยยืนยันว่าการเรียนภาษาใหม่ตั้งแต่อายุ 5-10 ปี เป็นช่วงเวลาที่มีประสิทธิภาพที่สุด (Admnedu, 29 กันยายน 2563)

สรุป การอ่านแบบโฟนิกส์มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเรียนโฟนิกส์จะช่วยให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ เพราะเขาจะเข้าใจจริงๆถึงที่มา ของการออกเสียงจนสามารถนำไปใช้ในการออกเสียงได้ทุกคำศัพท์ ทุกวลี และทุกประโยค และ นักเรียนยังสามารถนำไปต่อยอดฝึกฝนและพัฒนาตนเองได้ด้วยตนเองต่อไป

4.3 ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ (20 สิงหาคม 2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ไว้โดยมีเนื้อหาว่า ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ มีดังนี้

1. รู้จัก 26 ตัวอักษร เด็กๆควรมีพื้นฐาน เคยพบเห็น และรู้จักมักคุ้นกับพยัญชนะ ภาษาอังกฤษ A-Z ครบทั้ง 26 ตัวอักษรมาก่อน ผ่านการสัมผัสรูปภาพจากบัตรคำ flashcards, poster, letter blocks, หรือแม้กระทั่งเคยเห็นในหนังสือมาก่อน สามารถร้องเพลงได้และไล่ เรียงลำดับตาม Alphabetical Order ได้
2. เรียนเรื่องเสียงผ่าน Phonemic Awareness การรับรู้หน่วยเสียงย่อยแล้วหรือยัง ให้ เด็กๆรู้จักหน่วยเสียงย่อย 26 เสียงจาก 26 ตัวอักษร ผ่านกระบวนการ (phonemic awareness) ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย

2.1 Identification & Isolation – การระบุเสียงในคำ

2.2 Blending – การผสมเสียง

2.3 Segmenting – การแยกเสียงของคำออกเป็นหน่วยเสียง

2.4 Addition & Subtraction – การเพิ่มและลดเสียงเพื่อสร้างคำใหม่

2.5 Substitution – การแทนที่เสียงเพื่อสร้างคำใหม่ โดยขั้นตอนนี้เน้นย้ำเรื่อง

หน่วยเสียงย่อยผ่านอวัยวะสำคัญที่ใช้ในการรับเสียงและเปล่งเสียงคือ หู ปาก และลิ้น ด้วยการฝึกฟัง เพื่อพูดตาม เปล่งหน่วยเสียงผ่านการร้องเพลง เต้น ทำท่าประกอบ และสื่อสารในชีวิตประจำวัน ขั้นตอนนี้สำคัญมากที่สุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดความคุ้นชิน ให้รู้ว่าทุกคำศัพท์ที่พูดกันนั้นมันมี เสียงย่อยๆของแต่ละตัวอักษร หรือเราเรียกว่า Letter sound ประกอบอยู่

3. สอนโฟนิกส์จริงจิงหีบตัวอักษรมาสัมพันธ์กับเสียง ขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด เนื่องจาก เราจะพาเด็กๆ decode หรือ ถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษร โดยให้เรียนแบบไล่เรียง 26 ตัวอักษร

3.1 สอนเสียงโฟนิกส์ด้วยเพลงของ 26 เสียง 26 ตัวอักษร จนครบเสียงทั้ง a-z และมั่นใจว่าจำเสียงของ 26 ตัวอักษรได้ทั้งหมดแล้ว เช่น a ออกเสียง แอะ b ออกเสียง เบอะ และ c ออกเสียง เซอะ

3.2 เริ่มต้นผสมเสียง (blending) โดยเริ่มจากเสียงสระที่คุ้นชินมากที่สุดจากทั้งหมด 5 ตัวได้แก่ a,e,i,o,u เราจะเลือกเสียง แอะ ของตัว a มาให้ฝึกผสมก่อนโดยใช้ 2 ตัวอักษรที่ผสมได้เช่น at, am, an, ap, as เป็นต้น

3.3 สอนผสมเสียงด้วยเทคนิค Onset and Rime ด้วยการนำคำศัพท์ 3 ตัวอักษร ซึ่งมี 3 เสียงด้วยกัน คือ cvc ซึ่งย่อมาจาก consonant vowel consonant ด้วยวิธีการผสมแบบ word family หรือ Onset and Rime จะทำให้เด็กผสมและอ่านได้ไว Onset คือการเปล่งเสียงพยัญชนะต้น และ Rime คือการอ่านเสียงที่ผสมกันแล้วตามมา ตัวอย่าง -at words เช่น

c-at เราจะอ่านว่า เซอะ แอท = cat แค็ท

p-at เพอะ แอท = pat แพ็ท

b-at เบอะ แอท = bat แบ็ท

3.4 สอนเสียงควบกล้ำพยัญชนะต้น Initial consonant blends เช่น bl cl pl gl br cr pr gr เป็นต้น ในคำว่า clap, plan, bran, grin เป็นต้นซึ่งเราเรียกว่า ccvc (consonant, consonant, vowel, consonant) ซึ่งขั้นตอนนี้เด็กๆคุ้นชินการผสมแบบ onset and rime ในคลังศัพท์ของ word family มาแล้ว ทำให้เด็กๆอ่านได้ง่ายขึ้นโดยที่เราจะผสมเสียงควบกล้ำให้ได้ก่อน เช่น

คำว่า clap

cl = เซอะ อีล = คลือ -ap = แอ็พ

cl คลือ + ap แอ็พ = แค็ลฟัพ

คำว่า plan

pl = เพอะ อีล = พลือ -an = แอน

pl พลือ + an แอน = แพ็ลัน

3.5 Final consonant blends เสียงควบกล้ำพยัญชนะท้าย เช่น -st, -lt, -lp, -nd, -lk เป็นต้น เช่นคำว่า must, belt, gulp, pond, milk เราเรียกคำนี้ว่า CVCC (consonant, vowel, consonant, consonant)

3.6 สอน vowel digraphs คือ สระสองตัวติดกันออกเพียง 1 เสียง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสระเสียงยาว

3.7 สอน consonant digraphs คือ พยัญชนะในภาษาอังกฤษที่มี 2 ตัวอักษร ต่างกันอยู่ติดกันแต่ออกเพียง 1 เสียง เช่น ng sh ch th (voiced) th (unvoiced)

ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ (Phonics Learning Steps) มีดังนี้

ขั้นที่ 1 – ถอดรหัสเสียง (Decode) การสอนโฟนิกส์ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นด้วยการเรียนเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ (Letter Sound) ซึ่งก็คือการให้นักเรียนพิจารณาถึงเสียงขึ้นต้นคำผ่านการฟังและพูดตามด้วยตัวเอง เป้าหมายหลักก็คือการให้นักเรียนสามารถมองเห็นตัวอักษรและบอกได้ว่า

เสียงใดที่ใช้แทนตัวอักษรนั้น หรือที่เรียกว่าการถอดรหัสเสียงหรือ Decode นั่นเอง หลักจากนั้น นักเรียนจะเริ่มเรียนรู้การเขียนตัวอักษรต่าง ๆ ที่ในแทนเสียง (การเข้ารหัสหรือ Encode)

ขั้นที่ 2 – การประสมเสียง (Blending) นักเรียนจะเรียนรู้วิธีการประสมเสียง (Blend) เสียงของตัวอักษรแต่ละตัวเพื่อรวมเป็นคำ

ขั้นที่ 3 – ถอดรหัสเสียงคำ CVC (Consonant, Vowel, Consonant) นักเรียนจะเรียนรู้การถอดรหัสหรืออ่านคำที่เรียงตัวแบบ CVC หรือพยัญชนะ สระ พยัญชนะ

ขั้นที่ 4 – ถอดรหัสเสียงกลุ่มพยัญชนะในคำแบบ CCVC และ CVCC นักเรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มพยัญชนะ รวมทั้งคำแบบ CCVC และ CVCC

ขั้นที่ 5 – Digraph, Split Digraph, Trigraph และทักษะการอ่าน (Decode) นักเรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับ Digraph หรือการที่นำตัวอักษร 2 ตัวที่อยู่ติดกันเพื่อให้เกิดเสียงใหม่ และ Split Digraph (ตัวอักษร 2 ตัวที่ออกเสียงเดี่ยวแต่ถูกแยกออกจากกันด้วยพยัญชนะ) รวมทั้ง Trigraph ตลอดจนการอ่านออกเสียงที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 6 – การสะกดหรือเข้ารหัส (Encode) นอกจากจะได้พัฒนาทักษะการอ่าน (Decode) แล้ว นักเรียนจะได้ฝึกฝนการเข้ารหัสเสียงให้เป็นคำ หรือการสะกดคำ (Spelling) ควบคู่กันไปด้วย ในขั้นนี้ นักเรียนควรจะเขียนเนื้อหาสั้น ๆ ที่ใช้คำง่าย ๆ ได้อย่างถูกต้อง (Twinkl, 6 สิงหาคม 2564)

สินธุมาส อินันชัย (2562) ได้ศึกษาขั้นตอนการสอนจากหลายแหล่งข้อมูลและได้ทบทวนของตนเองไว้ว่า วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์ คือ รูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน เป็นแนวทางหนึ่งในการสอนการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ โดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ของเสียง มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอนโฟนิคส์นั้นมีอยู่ 2 รูปแบบ คือ Analytic Phonics และ Synthetic Phonics โดยการสอนแบบวิเคราะห์เสียง หรือ Analytic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ความสัมพันธ์ของหน่วยเสียงและตัวอักษร ผ่านการมองเสียงในส่วนต่าง ๆ ของคำและตัวอักษรที่ประกอบขึ้นของคำนั้น ๆ ส่วนการสอนแบบ Synthetic Phonics นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสม

สรุป ขั้นตอนการสอนอ่านแบบโฟนิคส์ จะเริ่มจากให้นักเรียนได้ฟังและเรียนรู้การออกเสียงย่อยของตัวอักษรแต่ละตัวก่อน แล้วเริ่มประสมคำ และไล่เรียนรู้คำเพิ่มเติมที่ประสมคำที่มากขึ้นและไม่เข้าข่ายประเภทดังกล่าว ซึ่งจะแบ่งและแยกขั้นตอนการเรียนรู้แตกต่างกันไป เมื่อนักเรียนคล่องและเกิดความชำนาญในเรื่องของการอ่านแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนการเขียนสะกดคำจากสิ่งที่ได้ยินต่อไป โดยถ้าหากมีแบบฝึกหัดที่ดีพอจะสามารถทำให้นักเรียนเข้าสู่การเขียนสะกดคำจากคำที่ได้ยินได้ดีขึ้น

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

สาวตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิคส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึก

ทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำด้วยโฟนิกส์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติชาวลิต และพนาน้อย รอดชู (2563: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะโฟนิกส์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ 84.29/82.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จิตวดี วังสนาม (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงแบบ โฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ดวงรัตน์ แซ่จง (2564: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์ และผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม

นิธิโรจน์ เรืองธนะวิษญ์ (2565) ได้ศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการสะกดคำภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดป่าไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระบุรี เขต 2 และผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนา โดยคะแนนเฉลี่ยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยรวม ก่อนเรียนมีคะแนนเท่ากับ 13.65 และหลังเรียนมีคะแนนเท่ากับ 21.65

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ราม่า และ แพนใจแทน (Rahmah and Pandjaitan, 2018) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลของการทดสอบก่อนและหลังการทดสอบแสดงให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของคะแนนและความสำเร็จของทักษะการอ่าน

วายุณี (Wahyuni, 2022) ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาการสอนอ่านแบบโฟนิกส์คู่กับการอ่านนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของอินโดนีเซียในโรงเรียนสองภาษา แล้วพบว่าการสอนออกเสียงแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้จริงทั้งในเรื่องของการรับรู้คำศัพท์และการออกเสียง

ฟู (Fu, 2023) ได้เปรียบเทียบวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้การอ่านแบบโฟนิกส์และวิธีการสะกดคำตามธรรมชาติในการสอนภาษาอังกฤษของจีน การศึกษาภาษาอังกฤษมีประวัติศาสตร์

อันยาวนานและมีอิทธิพลอย่างมาก อย่างไรก็ตามยังมีข้อบกพร่องและข้อจำกัดมากมายซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษหลักที่มีอยู่สองวิธีในประเทศจีน ผลการวิจัยหลักของบทความนี้คือ: 1) แนะนำประวัติการพัฒนาของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน 2) ขยายคำอธิบายของการแนะนำและการประยุกต์ใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษสองวิธีในปัจจุบัน: วิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์และวิธีการสะกดคำตามธรรมชาติ; 3) ให้คำแนะนำและวิธีการปรับปรุงตามการเปรียบเทียบและวิเคราะห์วิธีการสอนที่มีอยู่โดยละเอียด โดยในส่วนของสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ว่าในอนาคตวิธีการสอนอ่านแบบโฟนิกส์คือวิธีการสอนที่เหมาะสมที่จะสามารถเติมเต็มช่องว่างของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศจีน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 และ

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยและรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชรที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 10 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 แผน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 จำนวน 1 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 จำนวน 1 ชั่วโมง และ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 จำนวน 1 ชั่วโมง

2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 บท

3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง เป็นข้อสอบภาคปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ

3.2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศักราช 2551 เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัดและการ ประเมินผล

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ประกอบการเรียนการสอนตามเนื้อหา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินคุณภาพ

แบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) โดยมีคะแนนประเมิน 4.24 ซึ่งมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศักราช 2551 เกี่ยวกับเนื้อหา โครงสร้างเวลาเรียน การวัดและการ ประเมินผล

2.3 ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาและสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อแบ่งเนื้อหาในการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

2.4 ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5 กำหนดเนื้อหาและสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ จำนวน 10 บท ดังนี้

บทที่ 1 เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

บทที่ 2 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอะ อ่า อี และอี

บทที่ 3 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอุ อู เอะ เอ แอะ แอ โอะ และโอ

บทที่ 4 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระโอะ โอ เออะ ออ เอียะ เอีย ไอและไอ

บทที่ 5 การผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระไอ โอ เอา และคำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 1

บทที่ 6 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 2

บทที่ 7 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 3

บทที่ 8 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 4

บทที่ 9 คำศัพท์ 2 พยางค์ ชุดที่ 5 และ 3 พยางค์ชุดที่ 1

บทที่ 10 คำศัพท์ 3 พยางค์ชุดที่ 2

2.6 สร้างแบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์จำนวน 10 ชุด

2.7 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์และแบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินคุณภาพของ

แบบฝึกโดยใช้แบบประเมินคุณภาพแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) โดยมีคะแนนประเมิน 3.97 ซึ่งมีค่า 3.5 ขึ้นไป แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ได้

2.8 นำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์มาปรับปรุงแก้ไข

2.9 จัดพิมพ์และนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่ม

ตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

3.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและศึกษาคำศัพท์พื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 ชุดเป็นข้อสอบก่อนเรียนจำนวน 40 ข้อและข้อสอบหลังเรียนจำนวน 40 ข้อ โดยสร้างให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

3.3 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการพิจารณาและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาข้อสอบรายข้อว่าสอดคล้องจุดประสงค์หรือไม่ แล้วนำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าความสอดคล้องหรือดัชนีของความสอดคล้องกันระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์ (IOC) ซึ่งข้อสอบมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ทั้งหมด จึงสามารถนำไปใช้ โดยนำไปสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านโคกเกาะจำนวน 13 คนและโรงเรียนบ้านทุ่งชันจำนวน 13 คน จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมทั้งสิ้น 35 คน

3.5 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งข้อสอบก่อนเรียนมีข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์นี้จำนวน 10 ข้อ และข้อสอบหลังเรียนจำนวน 10 ข้อเช่นกัน จึงส่งผลให้ข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเหลือเพียง 30 ข้อทั้ง 2 ชุด

3.6 นำแบบทดสอบที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ข้อสอบก่อนเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.90 และข้อสอบหลังเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.80 จึงสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลองต่อไปได้

3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ชั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

4.2 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดผลคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อเรียนรู้การออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. ครูชี้แจงและอธิบายหลักการอ่านออกเสียง และขั้นตอนการจัดกิจกรรม
5. ครูจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ประกอบการสอนจำนวน 10 สัปดาห์ รวม 10 ชั่วโมง
6. ทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดผลคะแนนการอ่านออกเสียง โดยผลคะแนนที่ได้จะนำไปเทียบกับก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (E1) กับค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (E2) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent sample t-test แบบ Paired Sample test) ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าสถิติ ดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐาน

7.1.1 ค่าเฉลี่ย ()

- 7.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 7.1.3 ค่าสถิติทดสอบ (T-test)
- 7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 7.2.1 ค่าความยากง่าย (p)
 - 7.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (r)
 - 7.2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร สามารถแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1.1 ผลการนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ระหว่างเรียนปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ตามเนื้อหาที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเนื้อหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากสถาบันภาษาอังกฤษ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ปรากฏผลคะแนนระหว่างเรียนดังตาราง

ตาราง 1 แสดงคะแนนท้ายแบบฝึกทักษะแต่ละบทและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (บทที่)										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
คะแนนเต็ม	88	20	20	20	20	20	20	20	20	20	268
คนที่ 1	50	14	16	15	17	17	12	16	18	15	190
คนที่ 2	52	12	15	15	14	16	17	18	15	15	189

นักเรียน	คะแนนแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (บทที่)										รวม
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
คนที่ 3	45	18	13	15	19	15	16	17	15	18	191
คนที่ 4	63	16	18	17	17	15	12	13	15	18	204
คนที่ 5	74	16	18	18	16	17	19	19	18	16	231
คนที่ 6	66	17	18	16	16	16	17	16	16	18	216
คนที่ 7	85	19	16	18	19	19	19	18	18	19	250
คนที่ 8	86	19	18	17	19	18	19	20	18	17	251
คนที่ 9	49	16	13	17	18	14	11	13	12	19	182
คนที่ 10	87	18	18	19	17	19	19	17	16	18	248
รวม	657	165	163	167	172	166	161	167	161	173	2152
เฉลี่ย	65.70	16.50	16.30	16.70	17.20	16.60	16.10	16.70	16.10	17.30	215.20
เฉลี่ยร้อยละ	74.66	82.50	81.50	83.50	86.00	83.00	80.50	83.50	80.50	86.50	80.30

จากตาราง 1 พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 80.30 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายบทพบว่านักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะบทที่ 10 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด (86.50 คะแนน) รองลงมาคือ แบบฝึกหัดบทที่ 5 (86.00 คะแนน) และแบบฝึกทักษะที่นักเรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละได้ต่ำที่สุด คือ บทที่ 1 (74.66 คะแนน)

1.2 ผลคะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ปรากฏดังนี้
ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ เพื่อหาคะแนนหลังเรียน ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 2 แสดงคะแนนหลังเรียนและผลวิเคราะห์คะแนนรวม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยร้อยละของการนำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน	ผลการสอบหลังเรียน
คะแนนเต็ม	30
คนที่ 1	23
คนที่ 2	24
คนที่ 3	18
คนที่ 4	26
คนที่ 5	25
คนที่ 6	27
คนที่ 7	29
คนที่ 8	29
คนที่ 9	17
คนที่ 10	28
รวม	246
เฉลี่ย	24.60
เฉลี่ยร้อยละ	82.00

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนรวมนักเรียนทั้งหมดมีค่า 246 คะแนน และมีค่าเฉลี่ย 24.60 คะแนน จึงส่งผลให้ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่า 82.00 คะแนน

1.3 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ปรากฏดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ทั้งหมด 10 บทและได้ดำเนินการทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับ

การจัดการเรียนรู้ เพื่อนำผลคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ตามเกณฑ์ 80/80

บทที่	คะแนนเฉลี่ยร้อยละระหว่างการจัดการเรียนรู้	ประสิทธิภาพของกระบวนการ	คะแนนเฉลี่ยร้อยละหลังเรียน	ประสิทธิภาพ	E1/E2
1	74.66				
2	82.50				
3	81.50				
4	83.50				
5	86.00				
6	83.00	80.30	82.00	82.00	80.30/82.00
7	80.50				
8	83.50				
9	80.50				
10	86.50				

จากตาราง 3 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

2.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 4 แสดงคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนรายบุคคล คะแนนรวมแต่ละครั้งและค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในการสอบแต่ละครั้ง

นักเรียนคนที่	ผลคะแนนการสอบก่อนเรียน (Pre-Test)	ผลคะแนนการสอบหลังเรียน (Post-Test)
คะแนนเต็ม	30	30
1	8	23
2	10	24
3	4	18
4	15	26
5	17	25
6	16	27
7	16	29
8	15	29
9	7	17
10	14	28
คะแนนรวม	122	246
คะแนนเฉลี่ย	12.2	24.6

จากตาราง 4 พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน โดยมีคะแนนรวมก่อนเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 122 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 12.2 คะแนน และหลังเรียน นักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด คือ 29 คะแนน คะแนนต่ำสุด คือ 17 คะแนน โดยมีคะแนนรวมหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด คือ 246 คะแนน จึงมีค่าเฉลี่ย 24.6 คะแนน

2.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน
ปรากฏผลดังตาราง

**ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบทีและระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ของการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์**

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	12.20	4.57				
หลังเรียน	24.60	4.25	12.40	2.27	17.270	0.000

จากตาราง 5 พบว่า ผลการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน
โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้าน
โนนตารอด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.25 ซึ่งสูงกว่าคะแนน
สอบก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.57 เมื่อเปรียบเทียบคะแนน
สอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนการอ่านออกเสียง
ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร ปรากฏผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นดังกล่าว เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพ 80.30/82.00 ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นนวัตกรรมที่ถูกสร้างขึ้นโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมั่นคง เข้าใจง่ายและผู้เรียนสามารถเรียนรู้และสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง โดยเนื้อหาจะเริ่มต้นจากพื้นฐานของเสียงที่ใช้ในการประสมเสียงคำศัพท์ ไปเป็นแบบฝึกสะกดอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ 1 พยางค์ 2 พยางค์และ 3 พยางค์ต่อไปโดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และมีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันในแต่ละบทในแบบฝึกหัด โดยสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ บทที่ 1 จะประกอบไปด้วยเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะ สระ เดี่ยว สระประสมและพยัญชนะควบกล้ำ โดยในบทดังกล่าว จะมีผลคะแนนที่น้อยกว่าบทอื่นๆทั้งในระหว่างเรียนและหลังเรียน ซึ่งอาจจะเกิดจากเนื้อหาที่มากกว่าบทอื่นๆ บทที่ 2-5 เป็นการผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกด โดยใช้เสียงสระอะ อา อี อี อู อู เออะ เอ โออะ โอ เออะ ออ เอียะ เอียะ ไอและไอ บทที่ 6-8 คำศัพท์ 2 พยางค์ และบทที่ 9-10 คำศัพท์ 3 พยางค์ โดยในบทที่ 5- 10 นักเรียนสามารถทำคะแนนออกมาได้ดีทั้งในระหว่างเรียนและหลังเรียน และในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้ฟังเสียงคำศัพท์ผ่านการดูวิดีโอเพลงต่างๆ และได้เรียนรู้การอ่านออกเสียงในชั้นเรียนผ่าน

บัตรคำศัพท์และปฏิบัติโดยการทำแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ รวมไปถึงได้ผ่อนคลายผ่านการระบายสีรูปภาพในแบบฝึกหัด จากข้อมูลดังกล่าว แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติชาวลิขิต และพนาน้อย รอดชู (2563: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะโฟนิกส์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ 84.29/82.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแบบฝึกทักษะนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน และยังสอดคล้องเพิ่มเติมกับการวิจัยของ สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี (2562: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.79/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดไว้ ซึ่งประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับการวิจัยของผู้วิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์มีคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 12.20 คะแนนและมีค่า S.D. อยู่ที่ 4.57 และหลังจากได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 24.60 คะแนนและมีค่า S.D. อยู่ที่ 4.25 เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาการสอน วิธีการสอนและลำดับการเรียนรู้ของเนื้อหาที่สามารถเสริมสร้างกระบวนการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ที่มั่นคง โดยเริ่มจากการเรียนรู้เสียงพื้นฐานและเรียงลำดับคำศัพท์จาก 1 พยางค์ในเสียงสระแต่ละเสียง และตามมาด้วย 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้นที่เหมาะสม จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่เห็นได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องการกับวิจัยของ จิตวดี วังสนาม (2564: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านออกเสียงแบบ โฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 รวมไปถึงยังสอดคล้องกับ ดวงรัตน์ แซ่จ้ง (2564: บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยา เทพารักษ์ และผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76 ของคะแนนเต็ม จึงแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นำโฟนิกส์มาใช้นี้ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการวิจัยในครั้งนี้สามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การจัดการเรียนการสอน ควรกำหนดกิจกรรมและระยะเวลาให้สอดคล้องกัน ในการวิจัยในครั้งนี้ควรลดกิจกรรมลง เนื่องจากไม่สามารถทำกิจกรรมทั้งหมดภายใน 1 คาบเรียน จึงต้องเพิ่มเวลาภายในคาบเรียนจาก 1 ชั่วโมงเป็น 1 ชั่วโมง 30 นาที

1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทบทวนบทเรียน อาจจะเป็น 10-15 นาทีเพื่อทำให้นักเรียนจำกระบวนการอ่านแบบโฟนิกส์ได้จากการท่องจำซ้ำๆ ในทุกคาบเรียน

1.3 ควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้ออกเสียงคำศัพท์รายบุคคลมากกว่านี้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนแต่ละคนและเป็นการเสริมสร้างกระบวนการนำไปใช้พูดในการสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องจากแบบฝึกหัดสามารถพัฒนาถึงกระบวนการอ่านได้แต่หากไม่นำมาใช้สื่อสารก็จะยังคงอยู่ในเรื่องของทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำกระบวนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์หรือกระบวนการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ไปใช้สอนในระดับชั้นอื่นโดยอาจจะเริ่มระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเริ่มจากการเสริมสร้างพื้นฐานความรู้และสำรวจถึงการส่งผลในระดับชั้นอื่น

2.2 ควรมีการนำแบบฝึกทักษะมาใช้ผสมผสานการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้ที่มากขึ้น เนื่องจากเด็กนักเรียนแต่ละคนอาจจะสามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการที่แตกต่างออกไป หากนำมาใช้ในการวิจัย อาจจะทำให้วิจัยประสบความสำเร็จมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ แก้วใจบุญ. (2559). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์ [รายงานการวิจัย,โรงเรียนบ้านห้วยต้มชัยยะวงศาอุปถัมภ์].
http://www.thaischool1.in.th/_files_school/51102420/workteacher/51102420_1_20200115-120820.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (น. 220-245). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (20 สิงหาคม 2564). ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ มีอะไรบ้าง เริ่มต้นฝึกโฟนิกส์ให้ลูกได้อย่างไร. Engbrain.
<https://www.engbrainkids.com/learnenglish/phonics-teaching/>
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (24 ตุลาคม 2565). โฟนิกส์ (Phonics) คืออะไร และชุดการสอนโฟนิกส์ช่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างไร ครูโบว์จะเล่าให้ฟัง. Engbrain.
<https://www.engbrainkids.com/all/whatisphonics/>
- กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (31 กรกฎาคม 2564). การสอนทักษะ Phonemic Awareness. Engbrain. <https://www.engbrainkids.com/all/phonemic-awareness/>
- ความสำคัญและเทคนิคการสอน Phonics (โฟนิกส์)? (6 สิงหาคม 2564). Twinkl.
<https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>
- เคล็ดไม่ลับฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. (30 พฤษภาคม 2560). British Council ประเทศไทย. <https://www.britishcouncil.or.th/english/tips/top-10-ways-develop-reading-skills-for-your-child>
- จิตวดี วังสนาม. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 [วิจัยในชั้นเรียน, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์]. <http://satit.bru.ac.th/download/วิจัยในชั้นเรียน-เรื่อ-2/>
- จิราพร บุคต้อ้วน. (2564). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบัวงาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ.[วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร].
https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/file_att1/2022060661421247118_fulltext.pdf
- เฉลิมพล ถิ่นละอ. (2561). การสร้างแบบฝึก เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นและเมทริกซ์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 โรงเรียนคอนจวนวิทยาคม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
http://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/56920117.pdf
- เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก สอนไงดี. (9 กันยายน 2563). Hi Phonics. <https://www.hi-phonics.com/เด็กอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก/>

- ดวงรัตน์ แซ่จง. (2564). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาเทพารักษ์. *วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ*, 5(2), 116-126.
- เทคนิคการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Skills). (5 ตุลาคม 2557). Reading skill. <https://readingskill2014.wordpress.com/author/jetsada555/>
- ธัญลักษณ์ คำพรหม. (2561). การพัฒนาการออกเสียงคำภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยพยัญชนะต้น ที่ไม่มีในคำภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกออกเสียงแบบคู่เทียบเสียง [รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่]. CMRU IR. <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/2003>.
- นิธิโรจน์ เรืองธนะวิชัย. (2565). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การสะกดคำภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 [รายงานการวิจัย, โรงเรียนวัดป่าไผ่]. http://www.filesthaihschool0.com/files/uppic/19101170/news/19101170_1_20220408-125747.pdf
- บุญเชิด ชุมพล. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง ปริมาตรและพื้นที่ผิว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี [วิจัยในชั้นเรียน, โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี]. <http://www2.surasak.ac.th/งานวิจัยเผยแพร่/file/กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์/วิจัยในชั้นเรียนปี2563%20บุญเชิด.pdf>
- แบบฝึกคืออะไร เลือดยังไงให้เหมาะกับเด็ก. (20 กันยายน 2564). planforkids. https://www.planforkids.com/kids_corner/แบบฝึกคืออะไร%20เลือดยังไงให้เหมาะกับเด็ก?cart_right=y?cart_right=y
- แบบฝึกเสริมทักษะ. (17 พ.ย. 2562). ครูเชียงราย. <https://www.kruchiengrai.net/2019/11/17/แบบฝึกเสริมทักษะ/>
- แบบฝึกเสริมทักษะ. (4 มิถุนายน 2560). OKNation. <http://www.oknation.net/blog/jib/2017/06/04/entry-1>
- ปิยฉัตร ศรีสุราษฎร์. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาสมิงจังหวัดตราด [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี]. <https://etheses.rbru.ac.th/showthesis.php?theid=289&group=19>
- พิมพ์กรรณ์ พวงชื่นและ วิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 6(1), 19-29.
- โฟนิกส์ (Phonics) สำคัญอย่างไร ทำไมต้องเรียน. (ม.ป.ป.). Aksorn. <https://www.aksorn.com/aksorn-phonics>
- ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. (5 กุมภาพันธ์ 2557). FMCP ENGLISH Your Future Starts Here. <https://www.fmcpenglish.com/ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร/>
- มาธวี กันทะสอน. (2564). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

- 2 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์].
<http://202.29.52.112/dspace/bitstream/123456789/102/1/62551101105.pdf>
 ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *แบบฝึกหัด*. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.
<https://dictionary.orst.go.th/>
- ลลิตา ทองรัตน์. (2563). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (Devies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
<http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2563/M128760/Thongrat%20Lalida.pdf>
- ลักขณา ไฉนเที่ยงกุล. (22 มิถุนายน 2555). *แบบฝึก มีหลักการอย่างไร*. GotoKnow.
<https://www.gotoknow.org/posts/109624>
- วรกานต์ โสคะโน กนกกาญจน์ กิตติชาติเชาวลิต และพนาน้อย รอดชู. (2563). ผลของการใช้แบบฝึกทักษะโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์*, 7(9), 236-249.
- สถาบันไทยศึกษา จุฬาฯ Institute Of Thai Studies, Chulalongkorn university. (26 เมษายน 2562). *ความสำคัญของการอ่าน*. Facebook.
<https://www.facebook.com/ThaiStudiesCU/posts/1336957829776489/>
- สถาบันสอนภาษาอังกฤษ Engduo Thailand. (ม.ป.ป). *ความสำคัญของภาษาอังกฤษ*.
<https://engduothailand.com/importance-of-english/>
- สาวิตรี อานมณี และเบญจพร สว่างศรี. (2562). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้เสียงโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* [วิจัยในชั้นเรียน, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].
http://stm.st.buu.ac.th/dataup/project_150605328816130200.pdf
- สินธุมาส อินันชัย. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านห้วยแม่เลี้ยง ผ่านจอยล์โฟนิกส์ แอปพลิเคชัน* [การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยพะเยา].
<http://www.updc.clm.up.ac.th/bitstream/123456789/66/2/59114000.pdf>
- สุธามาศ คชรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร. (2557). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ* [วิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].
<https://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/1001?show=full>
- สุภาวดี หวังชาลาบวร. (2560). *ผลของการใช้แบบฝึกทักษะที่มีต่อทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบำรุงรื่น เขตลาดกระบัง*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/file_att1/2022060661421247118_fulltext.pdf
- อัคคพน อนันต์. (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ลำดับเรขาคณิตโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศิริวิหาร(สมเด็จพระวันรัต อุบลรัตน์)* [รายงานการวิจัย,โรงเรียนวัดศิริวิหาร(สมเด็จพระวันรัต อุบลรัตน์)].

- https://kiree.ac.th/super/modules/adviser/file_upload/23010002/323/323_3231615994853.pdf
- Adminedu. (29 กันยายน 2563). *Phonics คืออะไร? ทำไมควรให้ลูกเรียนโฟนิคส์*. Edu First Language School. <https://www.edufirstschool.com/เรียนภาษาอังกฤษ/phonics-คืออะไร-ทำไมควรให้ลูกเรียนโฟนิคส์>
- Bbl Tarnpanya. (11 ตุลาคม 2562). *ทีมงานมีความรู้ดี ๆ เกี่ยวกับ Phonics มาฝากค่ะ...* [Image]. Facebook. <https://www.facebook.com/groups/2090517934550564/posts/2415864992015855/>
- Cambridge University. (2022, October 20). *Meaning of exercise in English*. Cambridge Advanced Learner's Dictionary. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/worksheet>
- Culbert, K. (n.d.). *Phonics: The Most Important Skill that Beginning Readers Learn*. Institute of reading development. <https://readingprograms.org/Resources/Blog/Phonics-The-Most-Important-Skill-that-Beginning-Readers-Learn>
- Duncan, P. (2022, July 5). *Why Is Reading Aloud So Important?*. Vooks. <https://www.vooks.com/blogs/news/why-is-reading-aloud-so-important>
- Fu, Y. (2023). *Comparing International Phonetic Alphabet Method and Natural Spelling Method in English Teaching of China* [Proceedings of the 2022 4th International Conference on Literature, Art and Human Development (ICLAHD 2022)]. <https://www.atlantis-press.com/proceedings/iclahd-22/125984376>
- Nordquist, R. (2020, February 12). *Definition and Examples of English Pronunciation*. ThoughtCo. <https://www.thoughtco.com/pronunciation-english-1691686>
- Pronunciation การออกเสียงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ*. (19 สิงหาคม 2563). KPG Learn. <https://kpglearn.com/blog/pronunciation/>
- Rahmah, W. & Pandjaitan, L. N. (2018). *The Effectivity of Phonics Method in Improving Reading Ability of 1st Grade Elementary School Students* [1st International Conference on Education Innovation (ICEI 2017)]. <https://www.atlantis-press.com/proceedings/icei-17/25892976>
- Richards, J.C. (2017, January 21). *Difference Between Task, Exercise, Activity*. Professor Jack C. Richards. <https://www.professorjackrichards.com/difference-task-exercise-activity/>
- Teaching Reading by Reading aloud!*. (26 กุมภาพันธ์ 2565). Inskru. <https://inskru.com/idea/-MwqPKllMahjubc8XqSx>

Wahyuni, V.T. (2022). Trial of Synthetic Phonics extended to Storybook Reading to Improve Reading Skills of Indonesian Third Graders Enrolled in a Bilingual School. *International Journal of Instruction*, 15(4), 1091-1112. https://www.e-iji.net/dosyalar/iji_2022_4_58.pdf

What is a Worksheet?. (2020, July 30). Twinkl. <https://www.twinkl.ca/teaching-wiki/worksheet>

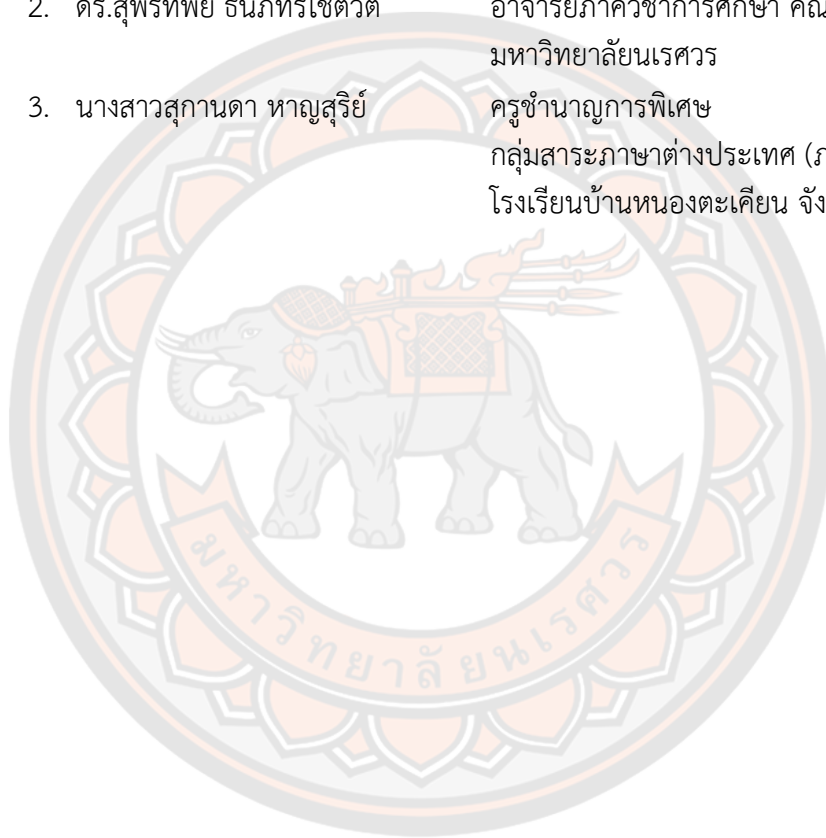
ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

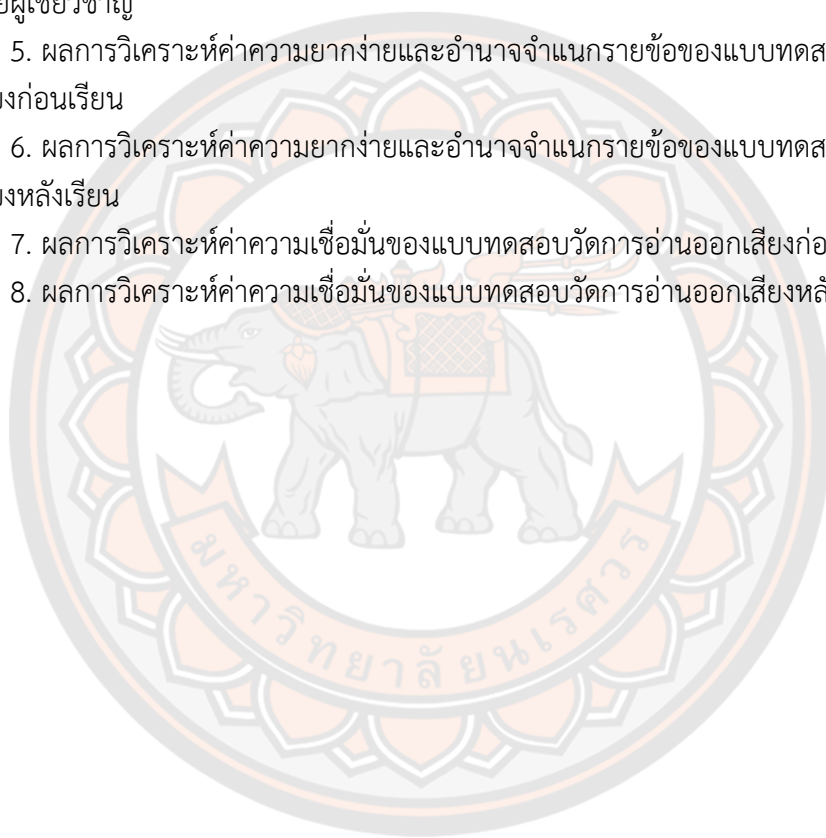
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนตารอด จังหวัดกำแพงเพชร

1. Dr. Henry Yuh Anchunda ผู้ช่วยคณบดี คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต อาจารย์ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. นางสาวสุกานดา หาญสุริย์ ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนบ้านหนองตะเคียน จังหวัดกำแพงเพชร

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์โดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียงโดยผู้เชี่ยวชาญ
4. ผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียงโดยผู้เชี่ยวชาญ
5. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน
6. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน
7. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน
8. ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3			
ด้านองค์ประกอบ							
1	แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญ ครบถ้วนและเชื่อมโยง สัมพันธ์กัน	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
2	แผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องสัมพันธ์กับ หน่วยการเรียนรู้ที่ กำหนดให้	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจน ครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	4	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4	จุดประสงค์การเรียนรู้ ระบุพฤติกรรมที่ ต้องการวัดได้อย่าง ชัดเจน	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
5	จุดประสงค์การเรียนรู้ พัฒนานักเรียนด้าน ความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจต คติ	4	3	4	3.67	0.58	เหมาะสมมาก
ด้านเนื้อหาสาระ							
6	เนื้อหาสาระสอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลาง	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
7	เนื้อหาสาระมีความ ยากง่ายเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3			
8	กิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ จุดประสงค์ เนื้อหา สาระ และระดับชั้น ของนักเรียน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
9	กิจกรรมการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอน เหมาะสมและเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
10	กิจกรรมเน้นให้ นักเรียนเรียนรู้จากการ ปฏิบัติจริง	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
11	เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติ กิจกรรมมีความ เหมาะสม สามารถ นำไปปฏิบัติจริงได้	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
ด้านสื่อการเรียนการสอน							
12	สื่อการเรียนรู้มีความ เหมาะสม สอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียน การสอน	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
13	สื่อการเรียนรู้มีความ หลากหลายและ นำไปใช้ได้จริง	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
ด้านการวัดและประเมินผล							
14	มีการวัดและ ประเมินผลที่สอดคล้อง กับจุดประสงค์การ เรียนรู้และเนื้อหาสาระ	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
15	ประเด็นและเกณฑ์การ ประเมินสามารถ สะท้อนคุณภาพผู้เรียน ตามมาตรฐานการ	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3			
	เรียนรู้/ตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้						
	ผลรวม	65.00	57.00	69.00	63.67	7.77	
	ผลเฉลี่ย	4.33	3.80	4.60	4.24	0.52	เหมาะสมมาก

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3			
ด้านองค์ประกอบ							
1	แบบฝึกเสริมทักษะ มีองค์ประกอบ สำคัญครบถ้วนและ เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน	4	3	5	4.00	1.00	เหมาะสม มาก
2	แบบฝึกเสริมทักษะ สอดคล้องสัมพันธ์ กับหน่วยการเรียนรู้ ที่กำหนดให้	3	4	4	3.67	0.58	เหมาะสม มาก
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3	จุดประสงค์การ เรียนรู้มีความ ชัดเจนครอบคลุม เนื้อหาสาระ	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสม มาก
4	จุดประสงค์การ เรียนรู้ระบุ พฤติกรรมที่ต้องการ วัดได้อย่างชัดเจน	3	3	5	3.67	1.15	เหมาะสม มาก
5	จุดประสงค์การ เรียนรู้พัฒนา นักเรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ	4	3	4	3.67	0.58	เหมาะสม มาก
ด้านเนื้อหาสาระ							
6	เนื้อหาสาระ สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง	3	4	5	4.00	1.00	เหมาะสม มาก
7	เนื้อหาสาระมีความ ยากง่ายเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน	4	4	3	3.67	0.58	เหมาะสม มาก

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่าเฉลี่ย	s.d.	ระดับความเหมาะสม
		1	2	3			
8	เนื้อหาสาระมีรูปแบบที่หลากหลาย	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
ด้านการวัดและประเมินผล							
9	มีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาสาระ	5	4	3	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
10	ประเด็นและเกณฑ์การประเมินสามารถสะท้อนคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
ผลรวม		38.00	37.00	44.00	39.67	7.62	
ผลเฉลี่ย		3.80	3.70	4.40	3.97	0.76	เหมาะสมมาก

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนวัดการอ่านออกเสียง

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
	1	Ache	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	2	Autumn	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	Bamboo	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4	Barbecue	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	5	Canteen	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	Clear	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7	Comb	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8	Dark	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9	Desert	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
นักเรียนออก เสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้อย่าง ถูกต้อง	10	Earrings	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11	Evening	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12	Fall	0	+1	1	0.67	ใช้ได้
	13	Feed	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	14	Game	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15	Ghost	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16	Heart	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17	Hill	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	18	Insect	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	19	Leaf	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	Little	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	21	Male	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	Market	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
	23	Melon	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	24	Nephew	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	25	Nice	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	26	Office	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	27	Orchid	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	28	Pepper	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	29	Planet	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
นักเรียนออก เสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้อย่าง ถูกต้อง	30	Pretty	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	Rainbow	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	Ride	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	33	Routine	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	34	Science	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	35	Snake	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	36	Ticket	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	37	Tomorrow	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	38	Weather	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	39	Yesterday	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	40	Yogurt	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบหลังเรียนวัดการอ่านออกเสียง

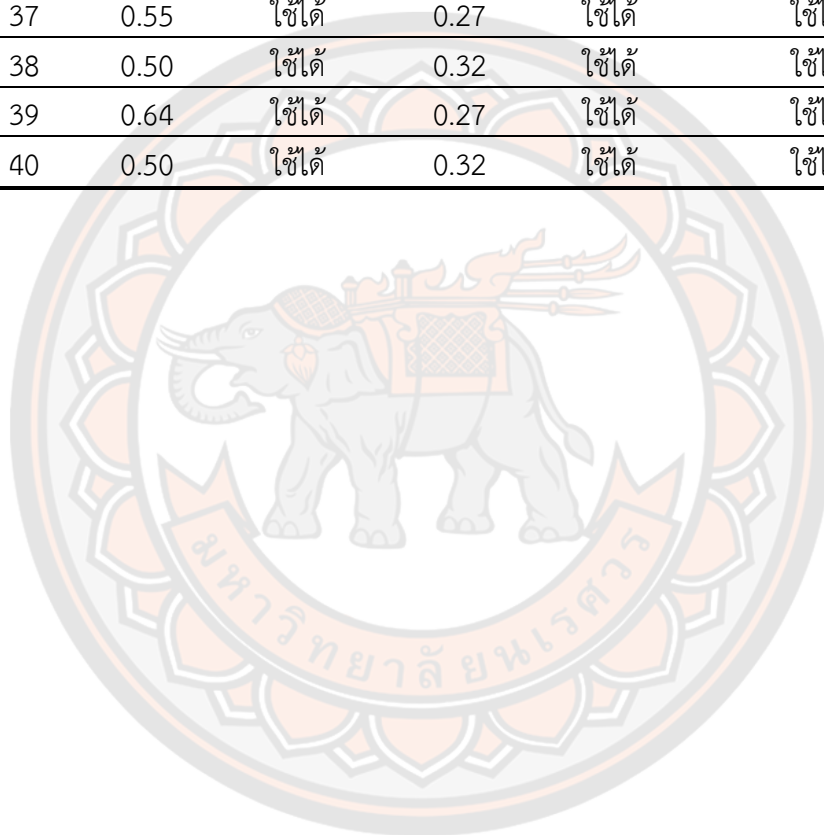
จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
นักเรียนออก เสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้อย่าง ถูกต้อง	1	Airport	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2	Awake	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3	Beak	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4	Bomb	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	5	Careless	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6	Cloudy	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	7	Coconut	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8	Dentist	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9	Divide	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	10	Easy	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	11	Example	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12	Female	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	13	Film	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	14	Garage	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15	Grown	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	16	Hall	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	17	Health	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	18	Jelly	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
	19	Know	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	20	Life	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	21	Lotus	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	22	Member	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ	แบบทดสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	แปลผล
			1	2	3		
	23	Monk	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	24	Nail	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	25	Night	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	26	Octopus	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	27	Omelet	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	28	Parents	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	29	Practice	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
นักเรียนออก เสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ได้อย่าง ถูกต้อง	30	Print	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	31	Repeat	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	32	Scarf	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	33	Shake	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	34	Send	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	35	Smoke	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	36	Tail	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
	37	Talk	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	38	Uniform	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	39	Windy	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	40	Yummy	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน

ข้อที่	ความยากง่าย	แปลผล	อำนาจจำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ
1	0.55	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
2	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.50	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.59	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.41	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
14	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.45	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.73	ใช้ได้	0.00	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
18	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
22	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
25	0.45	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
27	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
28	0.68	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้

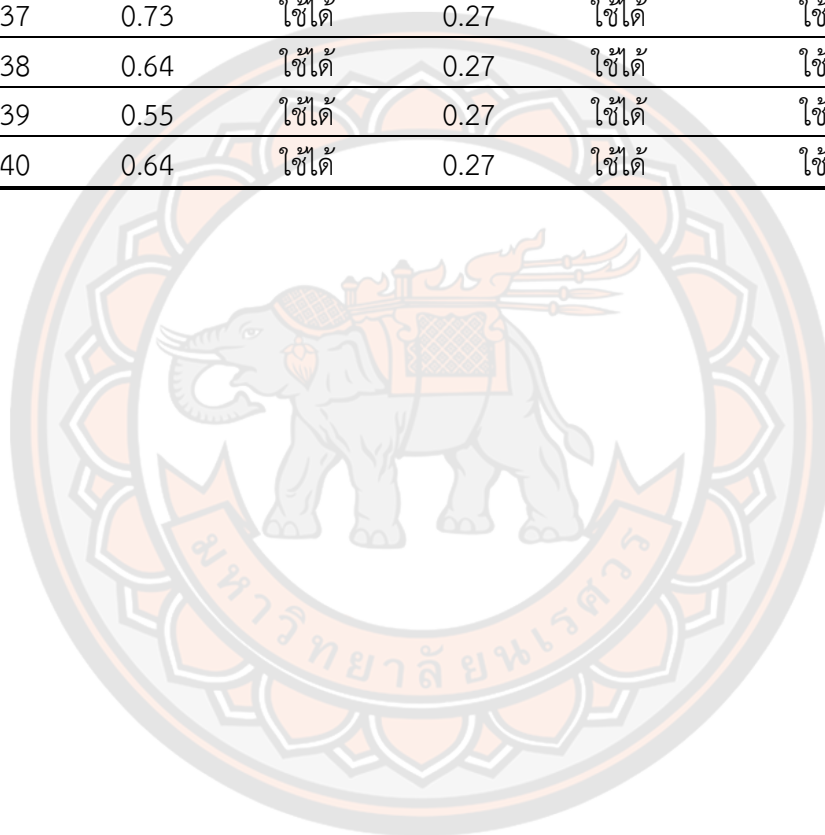
ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
31	0.50	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.64	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
34	0.27	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
35	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.64	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
37	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.50	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง
หลังเรียน

ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
1	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.68	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
4	0.73	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
5	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.59	ใช้ได้	0.32	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.86	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
13	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
14	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.86	ใช้ได้	0.14	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
17	0.55	ใช้ได้	0.09	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
18	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.59	ใช้ได้	0.41	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.73	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
21	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.55	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
24	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
25	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.64	ใช้ได้	0.36	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.77	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อที่	ความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	แปลผล	แปลผลคุณภาพของ แบบทดสอบรายข้อ
31	0.45	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.68	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.59	ใช้ได้	0.23	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.82	ใช้ได้	0.18	ใช้ไม่ได้	ใช้ไม่ได้
37	0.73	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.55	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.64	ใช้ได้	0.27	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 12 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงก่อนเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวม คะแนน ทั้งหมด (ΣX)	ผลรวม คะแนน ยกกำลังสอง ทั้งหมด (ΣX^2)	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่น ของ แบบทดสอบ
35	586	11,834	7.17	57.79	0.90

ตาราง 13 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงหลังเรียน

จำนวนผู้ทำ แบบทดสอบ (N)	ผลรวม คะแนน ทั้งหมด (ΣX)	ผลรวม คะแนน ยกกำลังสอง ทั้งหมด (ΣX^2)	Σpq	ค่าความ แปรปรวน (s^2)	ค่าความ เชื่อมั่น ของ แบบทดสอบ
35	751	18,071	5.94	55.91	0.92

ภาคผนวก ค เครื่องมือวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
2. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์
3. แบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)
 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 เวลาเรียน 1 ชั่วโมง ภาคเรียนที่ 2/2565
 ผู้สอน นางสาวรัชดากาญจน์ ไยดี โรงเรียนบ้านโนนตารอด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง

ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ

โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด 1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ

ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด 1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระสำคัญ

การเรียนรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยประกอบไปด้วยตัวอักษร 26 ตัว 32 เสียง ตัวอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง และสระประสม 29 รูป 12 เสียง ซึ่งสำคัญต่อการฝึกทักษะการอ่าน การออกเสียง และสามารถพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังกล่าวที่พบเจอในชีวิตประจำวันได้ และนำไปสู่พื้นฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มั่นคงและถูกต้องจนไปสู่การสื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

สาระการเรียนรู้

ตัวอักษร 26 ตัว 32เสียง			
A1 ออกเสียง แอะ	A2 ออกเสียง อะ	B ออกเสียง เบอะ	C ออกเสียง เซอะ
D ออกเสียง ดี	E ออกเสียง เออะ	F ออกเสียง ฟือ	G ออกเสียง เกอะ
H ออกเสียง เฮอะ	I1 ออกเสียง อี	I2 ออกเสียง ไอ	J ออกเสียง เจอะ

K ออกเสียง เคอะ	L ออกเสียง ลีล	M ออกเสียง อีม	N ออกเสียง อิน
O1 ออกเสียง เอาะ	O2 ออกเสียง อะ	O3 ออกเสียง โอะ	O4 ออกเสียง เออ
P ออกเสียง เพอะ	Q ออกเสียง เควอะ	R ออกเสียง เออร์	S ออกเสียง ซี
T ออกเสียง ที	U1 ออกเสียง อะ	U2 ออกเสียง อู	V ออกเสียง วีเหวอะ
W ออกเสียง เวอะ	X ออกเสียง ซีซ	Y ออกเสียง เฮอะ	Z ออกเสียง ซี (สั้นที่ลำคอ)

ตัวอักษรควบคู่ 30 รูป 30 เสียง			
Bl ออกเสียง บลือ	Br ออกเสียง เบร้อ	Ch ออกเสียง ชี	ck ออกเสียง เคอะ
Cl ออกเสียง คลือ	Cr ออกเสียง เคร้อ	Dr ออกเสียง เดร้อ	Fl ออกเสียง ฟลือ
Fr ออกเสียง เฟร้อ	Gl ออกเสียง กลือ	Gr ออกเสียง เกร้อ	Kn ออกเสียง อิน
Ng ออกเสียง อิง	Ph ออกเสียง พี	Pl ออกเสียง พลือ	Pr ออกเสียง เพร้อ
Sc ออกเสียง สเคอะ	Sh ออกเสียง ชี	Sk ออกเสียง สเคอะ	Sl ออกเสียง ซील
Sm ออกเสียง ซีเหมอะ	Sn ออกเสียง ซีเหนอะ	Sp ออกเสียง ซีเปอะ	St ออกเสียง ซีเตอะ
Sw ออกเสียง ซีเหวอะ	Th ออกเสียง ทีซี	Tr ออกเสียง เทร้อ	Tw ออกเสียง ทะเวอะ
Wh ออกเสียง เวอะ	Wr เออร์ หรือ เหวอะ		

สระประสม 29 รูป 12 เสียง				
Ae ออกเสียง เอ	ay ออกเสียง เอ	ai ออกเสียง เอ	Ee ออกเสียง อี	Ea1 ออกเสียง อี
Ea2 ออกเสียง อะ	Ea3 ออกเสียง อะ	Ea4 ออกเสียง เออ	Ea5 ออกเสียง เอียร์	le1 ออกเสียง อาย
le2 ออกเสียง อี	igh ออกเสียง อาย	y ออกเสียง อาย	Oa ออกเสียง โอะ	oe ออกเสียง โอะ
ow ออกเสียง โอะ	Ue ออกเสียง ยู	ew ออกเสียง ยู	Er ออกเสียง เออ	ur ออกเสียง เออ
ir ออกเสียง เออ	Al ออกเสียง ออ	au ออกเสียง ออ	aw ออกเสียง ออ	or ออกเสียง ออ
Oi ออกเสียง ออย	oy ออกเสียง ออย	Ou ออกเสียง อาว	ow ออกเสียง อาว	

วัตถุประสงค์

ด้านความรู้

นักเรียนจำเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ

นักเรียนออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน

ขั้นตอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นนำสู่บทเรียน(5 นาที)	ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วก่อนเริ่ม บทเรียนใหม่กับนักเรียน	ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วก่อนเริ่ม บทเรียนใหม่กับครู
	เปิดวิดีโอเพลง “Hello Song for Kids Greeting Song for Kids The Singing Walrus” ให้นักเรียน ได้ร้องและเต้นตาม	ร้องและเต้นตามเพลงที่ครูเปิดให้ดู
	ที่มา: https://www.youtube.com/watch?v=gghDRJVxFxU	
	บอกนักเรียนถึงเนื้อหาที่จะเรียน วันนี้และวัตถุประสงค์ของแผนการ สอนนี้	ฟังเนื้อหาที่จะเรียนวันนี้และ วัตถุประสงค์ของแผนการสอนนี้จาก ครู
ขั้นสอน (10 นาที)	ครูแสดงบัตรคำศัพท์เสียงพื้นฐาน ภาษาอังกฤษทั้งหมดกับนักเรียน พร้อมทั้งอ่านออกเสียง	ดูบัตรคำศัพท์เสียงพื้นฐาน ภาษาอังกฤษทั้งหมดแล้วอ่านออก เสียงแต่ละเสียง
	ผลัดกันออกเสียงสลับกันกับ นักเรียนระหว่างตัวอักษรและเสียง ตัวอักษร	ผลัดกันออกเสียงสลับกันกับครู ระหว่างตัวอักษรและเสียงตัวอักษร
ขั้นกิจกรรม (40 นาที)	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดบทที่ 1 เพื่อจำและทำความเข้าใจการออก เสียงและคอยเดินอธิบายเพื่อให้ นักเรียนเข้าใจและจำได้	ทำแบบฝึกหัดบทที่ 1 พร้อมทั้งอ่าน ออกเสียงไปด้วย
	ให้เวลานักเรียนในการทบทวนการ ออกเสียง ประมาณ 2-3 นาที	ทบทวนการออกเสียง ประมาณ 2-3 นาทีก่อนเริ่มกิจกรรม
ขั้นกิจกรรม (30 นาที) ต่อ	แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม	นับ one two ไปเรื่อยๆจนครบคน แล้วแยกให้คนที่นับเลขเดียวกันอยู่ ด้วยกัน จะได้กลุ่มทั้งหมด 2 กลุ่ม
	ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจกติกา ของเกม “นักเรียนจะต้องยืนเป็นแถวแล้ว ครูจะเปิดรูปตัวอักษรภาษาอังกฤษ ให้คนแรกสุดของแต่ละแถววิ่งไปกด	ฟังกติกาและถามให้ครูช่วยอธิบาย เพิ่มเติมหากไม่เข้าใจ

ขั้นตอน	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
	กระดิ่งหน้าห้องเรียนแล้วตอบว่า ตัวอักษรนั้น ออกเสียงอย่างไร จะเล่นทั้งหมด 15 รอบทีมไหนได้คะแนนมากกว่า จะถือว่าจบเกม และเป็นทีมชนะ หากนักเรียนไม่เข้าใจตรงไหน สามารถยกมือถามได้เลยนะคะ”	
	ควบคุมการเล่นเกม	เล่นเกม “ถ้าออกเสียงถูกได้ไปต่อ”
	ให้รางวัลแก่ผู้ชนะเพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจและให้คำปลอบโยนและเติมกำลังใจให้นักเรียนที่แพ้ให้สู้ใหม่ในครั้งหน้า	แสดงความยินดีกับเพื่อนที่ชนะ
ขั้นสรุป (5 นาที)	สรุปบทเรียนร่วมกันในประเด็นที่ว่า 1.1 วันนี้เราเรียนหัวข้อเรื่องอะไร 1.2 เราได้เรียนเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้งหมดกี่เสียง 1.3 แต่ละเสียงที่ได้เรียนมีอะไรบ้าง	

ชิ้นงาน/ภาระงาน

แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ บทที่ 1

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

- หนังสือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
- วิดีโอวิดีโอเพลง “Hello Song for Kids | Greeting Song for Kids | The Singing Walrus” (<https://www.youtube.com/watch?v=gghDRJVxFxU>)
- บัตรคำศัพท์เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษแต่ละเสียง

การวัดและประเมินผล

ทักษะที่ต้องการวัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) นักเรียนจำเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้	การทำแบบฝึกหัด	แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) นักเรียนออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง	สังเกต	แบบบันทึกการสังเกต	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกต	แบบประเมินลักษณะ อันพึงประสงค์	นักเรียนผ่านเกณฑ์โดยมี วินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่น ในการทำงาน โดยปฏิบัติ ชัดเจนและสม่ำเสมอ

แบบประเมินทักษะทางภาษา

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Unit

ทักษะทางภาษา ทักษะการอ่านออกเสียง

คำชี้แจง: ให้ผู้สอนสังเกตการใช้ทักษะทางภาษาในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับความสามารถของผู้เรียน				สรุปผลการประเมิน	
		อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง จำนวน 21 รูป 18 เสียง (ถูกต้องร้อยละ 25)	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง จำนวน 42 รูป 36 เสียง (ถูกต้องร้อยละ 50)	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง จำนวน 63 รูป 54 เสียง (ถูกต้องร้อยละ 75)	อ่านออกเสียงพื้นฐานภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง จำนวน 85 รูป 74 เสียง (ถูกต้องร้อยละ 100)	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							

การประเมิน: นักเรียนทำกิจกรรมได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(นางสาวรัชดากาญจน์ ไยดี)

บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้ที่

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวรัชดากาญจน์ ไยดี)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน
ออกเสียงภาษาอังกฤษ
แบบโฟนิกส์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชื่อ-นามสกุล.....
ชั้นประถมศึกษาปีที่ เลขที่
ครูผู้สอน นางสาวรัชดาภาญจน์ ใยดี

โรงเรียนบ้านโนนตารอด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาท่าแพงเพชร เขต 2
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบโฟนิกส์เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความชำนาญในเรื่องการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เสริมความรู้ความเข้าใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองเพื่อเสริมรากฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มุ่งไปสู่การนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันต่อไป

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ แบบโฟนิกส์เล่มนี้ ข้าพเจ้าได้คิดหารูปแบบที่ง่ายเพื่อให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย และสะดวกต่อการเรียนการสอน ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อผู้เรียนต่อไป

รัชดาภาณจน์ ไยดี

๗

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำแนะนำ	ค
มาตรฐานและตัวชี้วัด	ง
บทที่ 1	1
บทที่ 2	7
บทที่ 3	9
บทที่ 4	11
บทที่ 5	13
บทที่ 6	15
บทที่ 7	17
บทที่ 8	19
บทที่ 9	21
บทที่ 10	23
บรรณานุกรม	24

คำแนะนำ

แบบฝึกเสริมทักษะเล่มนี้ สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถทำไปควบคู่กับการเรียนการสอนและสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำ และปฏิบัติตามกิจกรรมแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ นักเรียนจะได้รับความรู้อย่างครบถ้วน โดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานและตัวชี้วัด
2. ศึกษาเนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะ
3. ทำแบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับ
4. ดูเฉลยหลังทำแบบฝึกเสร็จ 1 บทเพื่อตรวจเช็คความตนเองไม่เข้าใจตรงไหน (ห้ามดูเฉลยก่อนหน้าที่จะทำบทถัดไปอย่างเด็ดขาด)

*เมื่อมีปัญหา ไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ ให้ปรึกษาครูเพื่อรับฟังคำแนะนำต่อไป

มาตรฐานและตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ๓ 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค ข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้องตามหลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

มาตรฐาน ๓ 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ๓ 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

1. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

วัตถุประสงค์

1. นักเรียนจำเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ โดยประกอบไปด้วยตัวอักษร 26 ตัว 32 เสียง ตัวอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง และสระประสม 29 รูป 12 เสียงได้
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการผสมเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เสียง สระอะ อา อี อี อู อู เอะ เอ แอะ แอ โอะ โอ เอะ ออ เอียะ เอีย ไอ ไอ และเอา
3. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการผสมเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีการผสมเสียงพยัญชนะ สระกับตัวสะกดทั้งหมด (CVC)
4. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการผสมเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีการผสมเสียงพยัญชนะควบกล้ำ สระกับตัวสะกด (CCVC หรือ CVCC)
5. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการผสมเสียงของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2 พยางค์และ 3 พยางค์

1

เสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษ

ตัวอักษร 26 ตัว 32 เสียง

A₁ ออกเสียง แอะ

A₂ ออกเสียง อะ

B ออกเสียง เบอะ

C ออกเสียง เซอะ

D ออกเสียง ดี

E ออกเสียง เอะ

F ออกเสียง ฟือ

G ออกเสียง เกอะ

H ออกเสียง เฮอะ

I₁ ออกเสียง อี

I₂ ออกเสียง ไอ

J ออกเสียง เจอะ

K ออกเสียง เคอะ

L ออกเสียง ลีล

M ออกเสียง อีม

N ออกเสียง อีน

O₁ ออกเสียง เอะ

O₂ ออกเสียง อะ

O₃ ออกเสียง โอ

O₄ ออกเสียง เออ

P ออกเสียง เพอะ

Q ออกเสียง เซอะ

R ออกเสียง เออร์

S ออกเสียง ซี

T ออกเสียง ที

U₁ ออกเสียง อะ

U₂ ออกเสียง อุ

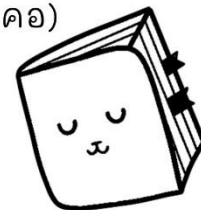
V ออกเสียง วีเหอะ

W ออกเสียง เวอะ

X ออกเสียง ซีซ

Y ออกเสียง เฮอะ

Z ออกเสียง ซี (สั้นที่ลำคอ)

ตัวอักษรควบกล้ำ 30 รูป 30 เสียง

Bl ออกเสียง บลื้อ	Sh ออกเสียง ชี	
Br ออกเสียง เบร้อ	Sk ออกเสียง ซี้เกอะ	
Ch ออกเสียง ची	Sl ออกเสียง ซี้ล	
Ck ออกเสียง เขอะ	Sm ออกเสียง ซี้เหมอะ	
Cl ออกเสียง คลื้อ	Sn ออกเสียง ซี้หนอะ	
Cr ออกเสียง แคร้อ	Sp ออกเสียง ซี้เปอะ	
Dr ออกเสียง เดร้อ	St ออกเสียง ซี้เตอะ	
Fl ออกเสียง ฟลื้อ	Sw ออกเสียง ซี้หวอะ	
Fr ออกเสียง เฟร้อ	Th ออกเสียง ถี้ชี	
Gl ออกเสียง กลื้อ	Tr ออกเสียง เทร้อ	
Gr ออกเสียง เกร้อ	Tw ออกเสียง ทะเวอะ	
Kn ออกเสียง อีน	Wh ออกเสียง เวอะ	
Ng ออกเสียง อั้ง	Wr ออกเสียง เออร์ หรือ เหรอะ	
Ph ออกเสียง ฟี		
Pl ออกเสียง พลื้อ		
Pr ออกเสียง เพร้อ		
Sc ออกเสียง สเกอะ		

3

สระประสม 29 รูป 12 เสียง

Ae ออกเสียง เอ

Ay ออกเสียง เอ

Ai ออกเสียง เอ

Al ออกเสียง ออ

Au ออกเสียง ออ

Aw ออกเสียง ออ

Ee ออกเสียง อี

Ea₁ ออกเสียง อี

Ea₂ ออกเสียง อะ

Ea₃ ออกเสียง เอะ

Ea₄ ออกเสียง เออ

Ea₅ ออกเสียง เอียร์

Ew ออกเสียง ยู

Er ออกเสียง เออ

Ie₁ ออกเสียง อาย

Ie₂ ออกเสียง อี

Ir ออกเสียง เออ

Igh ออกเสียง อาย

y ออกเสียง อาย

Oa ออกเสียง โอ

Oe ออกเสียง โอ

Ow₁ ออกเสียง โอ

Ow₂ ออกเสียง อาว

Or ออกเสียง ออ

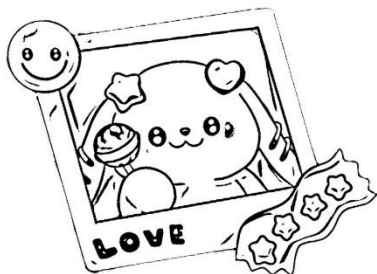
Oi ออกเสียง ออย

Oy ออกเสียง ออย

Ou ออกเสียง อาว

Ue ออกเสียง ยู

ur ออกเสียง เออ

4

Exercise 1.1

จงเติมเสียงของแต่ละตัวอักษร

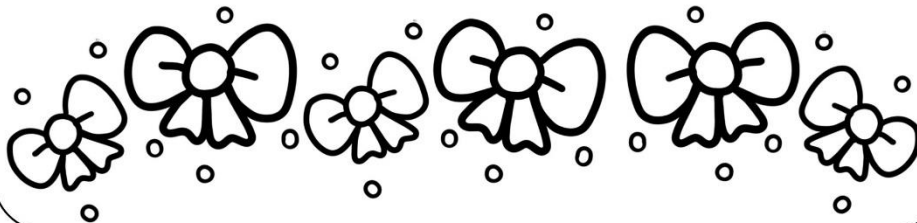
A ₁ แอะ	A ₂	B	C	D
E	F	G	H	I ₁
I ₂	J	K	L	M
N	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
P	Q	R	S	T
U ₁	U ₂	V	W	X
Y	Z			

5

Exercise 1.2

จงเติมเสียงของแต่ละตัวอักษร

Bl บลีอ	Br	Ch	Ck	Cl
Cr	Dr	Fl	Fr	Gl
Gr	Kn	Ng	Ph	Pl
Pr	Sc	Sh	Sk	Sl
Sm	Sn	Sp	St	Sw
Th	Tr	Tw	Wh	Wr

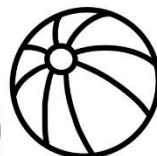
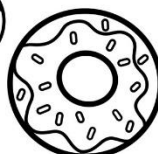
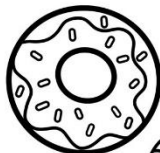
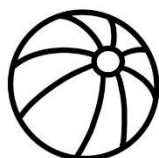

Exercise 1.3

จงเติมเสียงของแต่ละตัวอักษร

Ae เอ	Ay	Ai	Al	Au
Aw	Ee	Ea ₁	Ea ₂	Ea ₃
Ea ₄	Ea ₅	Ew	Er	Ie ₁
Ie ₂	Ir	Igh	Oa	Oe
Ow ₁	Ow ₂	Or	Oi	Oy
Ou	Ue	Ur	Y	

7

Exercise 2

จงเติมคำสะกดเสียงคำศัพท์และคำอ่าน
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงและตกแต่งให้สวยงาม

คำศัพท์

สะกด

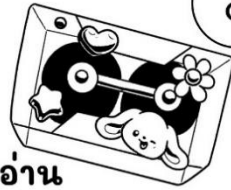
คำอ่าน

- ① pass _____
- ② monk _____
- ③ heart _____
- ④ dust _____
- ⑤ dark _____
- ⑥ club _____
- ⑦ branch _____
- ⑧ brush _____
- ⑨ cheap _____
- ⑩ chin _____

Exercise 2

8

จงเติมคำสะกดเสียงคำศัพท์และคำอ่าน
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงและตกแต่งให้สวยงาม

คำศัพท์

สะกด

คำอ่าน

11 deep

12 feed

13 fill

14 leaf

15 pill

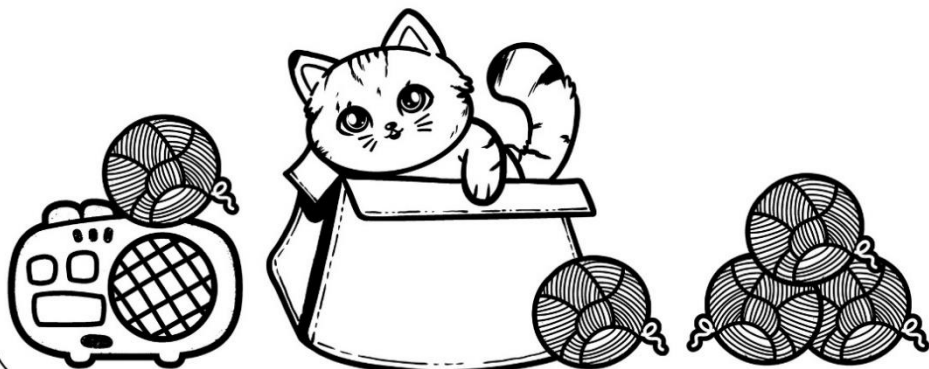
16 print

17 quick

18 seed

19 teach

20 thin

9

Exercise 3

จงเติมคำสะกดเสียงคำศัพท์และคำอ่าน
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงและตกแต่งให้สวยงาม

คำศัพท์

สะกด

คำอ่าน

- ① choose _____
- ② flute _____
- ③ pull _____
- ④ push _____
- ⑤ root _____
- ⑥ ache _____
- ⑦ health _____
- ⑧ male _____
- ⑨ nail _____
- ⑩ send _____

10

Exercise 3

จงเติมคำสะกดเสียงคำศัพท์และคำอ่าน
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงและตกแต่งให้สวยงาม

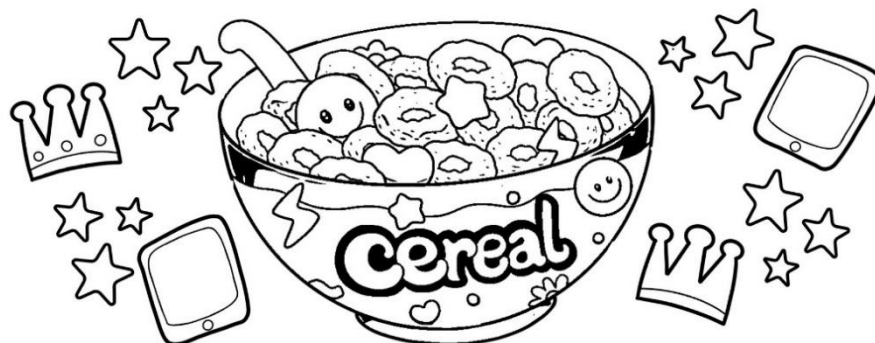

คำศัพท์

สะกด

คำอ่าน

11	shake	_____
12	tail	_____
13	camp	_____
14	flash	_____
15	plant	_____
16	clothes	_____
17	coat	_____
18	ghost	_____
19	grow	_____
20	know	_____

บรรณานุกรม

กัญญนันท์ สิรินิธิชัยโชติ. (20 สิงหาคม 2564). *ขั้นตอนการสอนโฟนิกส์ มีอะไรบ้าง เริ่มต้นฝึกโฟนิกส์ให้ลูกได้อย่างไร*. Engbrain.

<https://www.engbrainkids.com/learnenglish/phonicssteaching/>

สถาบันภาษาอังกฤษ สพฐ. (21 มกราคม 2564). *คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ป.1-6 สพฐ. ครูเชียงราย*.
<https://www.kruchiangrai.net/2021/01/21/ดาวน์โหลด-คำศัพท์ภาษาอังกฤษ/>

CCVC Word List. (2022, November 16). Enchanted Learning.

<https://www.enchantedlearning.com/wordlist/vocab/ccvc.shtml&cd=14&hl=th&ct=clnk&gl=th>

BLENDING-WORD CHAINS. (2022, November 23).

Dyslexic Logic.

<https://www.dyslexiclogic.com/blending&cd=1&hl=th&ct=clnk&gl=th>

Useful CVC Words List. (2022, November 27).

Games4esl. <https://games4esl.com/list-of-cvc-words/&cd=5&hl=th&ct=clnk&gl=th>

Pre-Test
English Vocabulary Reading Test for Grade 4 Students
Academic Year 2022 Second Semester (2/2022)

Direction: Read the words (30 points)

Number	Word	Number	Word
1	Autumn	16	Little
2	Bamboo	17	Market
3	Barbecue	18	Melon
4	Canteen	19	Office
5	Clear	20	Pepper
6	Bomb	21	Planet
7	Dark	22	Pretty
8	Desert	23	Rainbow
9	Earrings	24	Routine
10	Evening	25	Science
11	Game	26	Snake
12	Ghost	27	Ticket
13	Heart	28	Tomorrow
14	Insect	29	Weather
15	Leaf	30	Yesterday

Post-Test
English Vocabulary Reading Test for Grade 4 Students
Academic Year 2022 Second Semester (2/2022)

Direction: Read the words (30 points)

Number	Word	Number	Word
1	Airport	16	Night
2	Awake	17	Octopus
3	Careless	18	Omelet
4	Cloudy	19	Parents
5	Coconut	20	Practice
6	Dentist	21	Print
7	Divide	22	Repeat
8	Easy	23	Scarf
9	Example	24	Shake
10	Garage	25	Send
11	Grown	26	Smoke
12	Jelly	27	Talk
13	Know	28	Uniform
14	Lotus	29	Windy
15	Member	30	Yummy